

ΛΕΙΨΩΝΑΡΙΟΝ

«...ἡμεῖς δὲ τῆ προσευχῆ καὶ τῆ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσωμεν» (Πράξ στ' 4).

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΔΙΔΑΧΗΣ
ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΕΡΒΙΩΝ ΚΑΙ ΚΟΖΑΝΗΣ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΦΥΛΛΟ 56

ΕΤΟΣ ΙΑ' • 2011
ΜΑΡΤΙΟΣ-ΑΠΡΙΛΙΟΣ

Ο ΕΝΤΑΦΙΑΣΜΟΣ ΤΟΥ «ΞΕΝΟΥ», Ο ΚΡΥΦΟΣ ΜΑΘΗΤΗΣ ΚΑΙ Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ

π. Βασιλείου Γ. Καλλιακμάνη

«Ο σκοπός και τὸ τέλος τῆς πί-
στης εἶναι ἡ σωτηρία τῆς
ψυχῆς μας, ἡ αἰώνια ζωὴ. Εἶναι
ἀλήθεια πὼς αὐτὲς οἱ φράσεις δὲν
μᾶς ἀρέσουν. Ἀκούονται στ' αὐτιά
μας σὰν παλιοῦ καιροῦ λόγια, λό-
για καλογορικά. Αὐτὴ εἶναι ἡ φθορὰ
ποῦ μᾶς ἔγινε, κι οἱ χριστιανοὶ δὲν
τὸ καταλαβαίνομε. Ἡ πίστη μας
μετατοπίσθηκε ἀπὸ τῆ ζωῆ στοῦ
βίου· συγχέομε τῆ ζωῆ πρὸς τὸ
βίον. Ζωὴ θαροῦμε πὼς εἶναι
ὄλο κι ὄλο ὁ βίος μας, κι ὄλη
μας ἡ προσπάθεια, ἡ πίστη
μας καὶ τὰ ἰδανικά μας εἶναι
βιοτικά. Ὅμως δὲν εἶναι αὐτὸ
τὸ κήρυγμα καὶ τὸ πνεῦμα
τοῦ Εὐαγγελίου, δὲν εἶναι αὐτὴ
ἡ πίστη τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ
Ἐκκλησία μᾶς καλεῖ νὰ πιστέψουμε
στὴ ζωὴ, χωρὶς νὰ μᾶς θέλει ἔξω
ἀπὸ τὸ βίον· δὲν μᾶς θέλει ἀποκο-
σμούς ἢ Ἐκκλησία, ἀλλὰ μᾶς
καλεῖ νὰ ζήσουμε τὸ βίον μας, γιὰ
νὰ περάσουμε «ἐκ τοῦ θανάτου
εἰς τὴν ζωὴν».

(† ἐπίσκοπος Διονύσιος Λ. Ψαριανός).

ΛΕΙΨΩΝΑΡΙΟΝ

Ἐκτός ἀπὸ τὸν στενὸ κύκλο τῶν
δώδεκα, ὑπῆρχε κι ἓνας εὐρύ-
τερος κύκλος μαθητῶν καὶ
μαθητριῶν ποῦ ἀκολουθοῦσαν τὸν
Κύριο, ἄκουγαν τὴ διδασκαλία του
καὶ στήριζαν τὸ ἔργο Του. Μεταξύ
αὐτῶν περιλαμβάνονταν κρυφοὶ καὶ
ἀφανεῖς μαθητῆς, ὅπως ὁ βουλευτῆς
Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας καὶ ὁ
ἄρχοντας τῶν Ἰουδαίων Νικόδημος.
Ὁ Ἰωσήφ τόλμησε, παρά τὸ φόβον ποῦ
διαχέονταν παντοῦ μέ τὰ γεγονότα
τοῦ πάθους νὰ ζητήσει ἀπὸ τὸν Πι-
λάτον ἄδεια ἐνταφιασμοῦ τοῦ Κυρίου.
Στὸ ἔργο του συνέδραμε καὶ ὁ Νικό-
δημος, ποῦ κάποτε εἶχε ἐπισκεφθεῖ
νύχτα τὸν Χριστὸ καὶ εἶχε μαζί Του
σπουδαία θεολογικὴ συζήτηση (βλ.
Ἰωάν 3,1 κ.ε.).

Ὁ ἅγιος Ἐπιφάνιος Κύπρου (4ος
αἰ.) σὲ δαυμάσια ὀμιλία στὴ Θεόσωμη
Ταφῆ παρουσιάζει μέ γλαφυρὸ τρόπο
τὸ αἶτημα τοῦ Ἰωσήφ πρὸς τὸν Πι-
λάτον. Μικρὸ μέρος τοῦ κειμένου
αὐτοῦ ἔχει περάσει καὶ στὴν ἡμνογρα-
φία τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἀξίζει νὰ
παραρτησθεῖ ἀπόσπασμα τῆς ὀμι-
λίας αὐτῆς σε νεοελληνικὴ ἀπόδοση:
«Ἐνα μηδαμινὸ αἶτημα, ἄρχοντά
μου, ἦρθε νὰ σοῦ ζητήσω. Δὸς μου

νά θάψω τὸ νεκρὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ
τοῦ Ναζωραίου, τοῦ Ἰησοῦ τοῦ ξένου,
τοῦ Ἰησοῦ τοῦ φτωχοῦ, τοῦ Ἰησοῦ τοῦ
ἀστέγου, τοῦ Ἰησοῦ ποῦ κρέμεται γυ-
μνός, τοῦ Ἰησοῦ, τοῦ δεμένου, ποῦ βρί-
σκεται ἐκτεθειμένος στοῦ ὑπαίθρου, τοῦ
ξένου καὶ ἀγνωρίστου ἀνάμεσα στοὺς
ξένους».

«Δὸς μου αὐτὸν τὸν ξένο, γιατί
κατέθηκε στὴ σκοτεινὴ γῆ, γιὰ νὰ
ἀνυψώσει τὸν ξένο. Δὸς μου αὐτὸν
τὸν ξένο, ἐπειδὴ, μόνο αὐτὸς εἶναι
πραγματικὰ ξένος.

Δὸς μου αὐτὸν τὸν ξένο, τοῦ
Ὁποίου τὴ χώρα δὲν γνωρίζομε ἐμεῖς
οἱ ξενιτεμένοι.

Δὸς μου αὐτὸν τὸν ξένο, τοῦ
Ὁποίου τὸν Πατέρα, δὲν ξέρομε ἐμεῖς
οἱ ἀποξενωμένοι.

Δὸς μου αὐτὸν τὸν ξένο, τοῦ
Ὁποίου τὸν τρόπο καὶ τὸν τόπον
ἀγνοοῦμε ἐμεῖς οἱ ξένοι.

Δὸς μου αὐτὸν τὸν ξένο, ποῦ ἔζησε
τὴ ζωὴ καὶ τὸ βίον τοῦ ξενιτεμένου,
ἀνάμεσα στοὺς ξενιτεμένους. Δὸς μου
αὐτὸν τὸν ξένο, ποῦ δὲν ἔχει ἐδῶ ποῦ
νά γύρει τὸ κεφάλι».

Καὶ συνεχίζει ὁ ἅγιος Ἐπιφάνιος,
περιγράφοντας τὸ μέγεθος τῆς θείας
κένωσης καὶ μακροθυμίας γιὰ τὸ τε-

λειότερο πλάσμα του, τὸν ἄνθρωπον·
«Δὸς μου αὐτὸν τὸν ξένο, ποῦ ἀπὸ τὰ
σπάργανά του ἀκόμη ξενιτεύθηκε στὴν
Αἴγυπτον. Δὸς μου αὐτὸν, ποῦ δὲν εἶχε
οὔτε πόλη, οὔτε χωριό, οὔτε σπιτί, οὔτε
καμιὰ μόνιμη κατοικία, οὔτε κανένα
συγγενῆ. Ἀλλὰ σὲ ξένη χώρα κατοίκησε
μαζί μέ τὴ μητέρα Του, αὐτὸς ποῦ κα-
τέχει τὰ πάντα. Ἀρχοντά μου, ἐπίτρεψε

μου νά σκεπάσω αὐτόν πού κρέμεται γυμνός στό ξύλο τοῦ Σταυροῦ, γιατί Αὐτός σκέπασε τῆς δικῆς μου φύσεως τή γυμνότητα. Δός μου νά δάψω αὐτόν τό νεκρό, ὁ Ὅποιος ἔθαψε τήν ἁμαρτία μου στά νερά τοῦ Ἰορδάνη. Γιά ἕνα νεκρό σέ ἰκετεύω, πού ἀδικήθηκε ἀπό ὅλους, πού προδόθηκε ἀπό τό μαθητή του, πού ἐγκαταλείφθηκε ἀπό τούς φίλους του, πού τόν ἔδειρε ὁ δοῦλος του!».

Τό παραπάνω κείμενο σχετίζεται ἄμεσα μέ τό πρῶτο μέρος τοῦ εὐαγγελίου τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων (Μάρκ. 15, 43-16,8), καί ἀναφέρεται στόν ἐνταφιασμό τοῦ Κυρίου. Τό δεύτερο μέρος, πού περιγράφει τήν ἐπίσκεψη τῶν μαθητριῶν στόν τάφο Του, ἀκούγεται στήν Ἐκκλησία καί τό βράδυ τῆς Ἀνάστασης. Ἐκεῖ οἱ γυναῖκες συνάντησαν ἄγγελο πού τούς εἶπε: «Μήν τρομάζετε. Ψάχνετε γιά τόν Ἰησοῦ τόν Ναζαρηνό, τόν σταυ-

ρωμένο. Ἀναστήθηκε. Δέν εἶναι ἐδῶ. Νά καί τό μέρος πού τόν εἶχαν βάλει. Πηγαίνετε στους μαθητές καί στόν Πέτρο καί πείτε τους ὅτι δά σᾶς συναυτήσει στή Γαλιλαία. Οἱ γυναῖκες ἔφυγαν ἀπό τό μνημα ἐκστατικές καί φοβισμένες, χωρίς νά ποῦν σέ κανένα τίποτα».

Στό εὐαγγέλιο τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων παρατηροῦμε τόν κρυφό μαθητή νά ἀποκαλύπτεται καί νά διώχνει τό φόβο μπροστά στήν ὑποχρέωση νά ἐνταφιάσει τό διδάσκαλό του, ἀλλά καί τόν μακρόθυμο Κύριο νά συγκαταβαίνει καί νά διακονεῖται ἀπό αὐτόν ὡς «ξένος». Βλέπουμε ἐπίσης τίς μυροφόρες γυναῖκες ὅτι ἀποβάλλουν τή δειλία καί ἔρχονται νά ἀλείψουν μέ ἀρώματα τό νεκρό σῶμα τοῦ Κυρίου. Μέ τήν ἀγάπη πού τίς διακρίνει ξεπερνοῦν τό φόβο τοῦ θανάτου καί γίνονται πρῶτες αὐτές μάρτυρες τῆς Ἀναστάσεως.

«Καθαρθῶμεν τάς αἰσθήσεις καί ὀφόμεθα τῷ ἀπροσίτῳ φωτί τῆς ἀναστάσεως», ψάλλει ἡ Ἐκκλησία τίς ἡμέρες τοῦ Πάσχα. Καί καλεῖ τούς ἀνθρώπους σέ προσωπική συνάντηση καί κοινωνία μέ τόν Ἀναστημένο Χριστό. Ὡστόσο ἡ συνάντηση αὐτή συναντᾷ ἐμπόδια καί δυσκολίες, ἀφοῦ ὀρισμένοι βλέπουν τόν Χριστό μόνο ὡς Θεό, ἐνῶ ἄλλοι τόν βλέπουν μόνο ὡς ἄνθρωπο. Οἱ πρῶτοι τόν τοποθετοῦν τόσο ψηλά πού δέν τόν φτάνουν. Οἱ δεύτεροι τόν ἀπογυμνώνουν ἀπό τή θεότητα, στερώντας οὐσιαστικά στόν ἄνθρωπο τή δυνατότητα νά γίνει θεός κατά χάριν καί νά ὑπερβῆ τή φθορά καί τό θάνατο.

Ὁ Χριστός ὅμως, ὡς θεᾶνθρωπος ἀνοίγει τήν ὁδὸ τῆς νίκης ἐναντίον τοῦ θανάτου καί γίνεται «πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν». Τήν πορεία αὐτή μπορεῖ νά ἀκολουθήσει καί κάθε Χριστιανός, ὅταν σταυρώνει τά πάθη του, γιά νά συναναστηθεῖ μέ τόν Χριστό. Ὅταν πεδαίνει διά τῆς μετανόιας καί τῶν δακρύων γιά τή ζωὴ τῆς

ἁμαρτίας, καί γέεται ἀπό τήν παροῦσα ζωὴ τὰ ἀγαθὰ τῆς Ἀνάστασης. Ὅταν τηρεῖ φιλότιμα τίς δεῖες ἐντολῆς καί οἰκειώνεται τίς ἀρετές, πού τόν ἐλευθερώνουν ἀπό τή φθορά καί τόν θάνατο. Ὅταν ἀναγνωρίζει στους «ξένους», τούς «γυμνούς» καί τούς ἀποδιωγμένους τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ καί ὁμολογεῖ μπροστά σε πιστούς καί «ἀπίστους» τὸ «Χριστός Ἀνέστη».

Συνήθως ὑπερτονίζεται ἡ ὑποχρέωση τῶν χριστιανῶν νά ὁμολογοῦν τήν πίστη τους φανερά. Ἐξάλλου αὐτό δίδαξε καί ὁ ἴδιος ὁ Χριστός κατά τήν ἐπί γῆς παρουσία του (Ματθ. 10,32). Ὅμως, αὐτό δέ σημαίνει ὅτι ἀπέρριπτε τούς ἀνθρώπους ἐκείνους, πού βρίσκονταν σέ ἐσωτερική πάλη, γιά τήν ἀποδοχή ἢ μὴ τοῦ εὐαγγελικοῦ μηνύματος ἢ ἐκείνους πού ἀποδέχονταν τό μήνυμα τῆς σωτηρίας ἀλλά πρόσκαιρα σιωποῦσαν.

Χρειάζεται πνευματική διάκριση γιά τήν ὥρα καί τόν τρόπο τῆς χριστιανικῆς ὁμολογίας. Ὁ Γέροντας Παῖσιος ἔλεγε χαρακτηριστικά γιά τούς ἐκπαιδευτικούς: «Θέλει πολύ διάκριση καί φωτισμό στήν ἐποχή μας, γιά νά κινηθῇ σωστά ὁ καθένας ἀνάμεσα στους συναδέλφους του. Ἀκόμη καί νά μὴ δείχνει ὀρισμένες φορές ὅτι πιστεύει! Νά κινηταῖ ἀδούρβα καί πιό πολύ νά τούς μιλάει μέ τήν σωστή ὀρθόδοξη ζωὴ του. Ἔτσι δά βοηθήσει, χωρίς νά ἐρεθίσῃ. Ἰδίως στήν ἐκπαίδευση μερικά πράγματα εἶναι σάν ἕνας ὄγκος, πού ἄλλοτε εἶναι καλοήθης καί ἄλλοτε κακοήθης. Ἄν πάρουμε μιά θέση μέ μιά λογική δά κάνουμε πολὺ κακὸ ἀντί γιά καλὸ. Ἄν γίνῃ ἐπέμβαση καί ὁ ὄγκος εἶναι κακοήθης, δά κάνῃ μετάσταση. Θέλει λίγη καυτηρίαση προσεκτικά. Ἄμα δέλει κανεὶς μπορεῖ νά βρεῖ τρόπο νά κάνει δουλειά»· ἔστω κι ἂν εἶναι κρυφός μαθητῆς τοῦ Κυρίου, δά προσδέταμε, ὅπως ὁ Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας!

ΛΕΙΜΩΝΑΡΙΟΝ

Κωδικὸς ἐντύπου: 6510

Ἰδιοκτήτης-Ἐκδότης

Ἰ.Μ. Σερβίων καί Κοζάνης

Διευθυντής

ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σερβίων καί Κοζάνης κ. Παῦλος

Υπεύθυνος σύνταξης

π. Χρήστος Ζαχαράκης

Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ

Ζήσης Μπέλλης

Παναγιώτης Καραγιάννης

Παναγιώτης Βολάκης

Μιχάλης Κρανιώτης

Θεόφιλος Ἀμπατζίδης

Εὐθυμία Γαβριηλίδου-Καραγιάννη

Κατερίνα Πενιτζή-Ζαχαράκη

Διεύθυνση

«ΛΕΙΜΩΝΑΡΙΟΝ».

Ἱερά Μητρόπολις Σερβίων & Κοζάνης

Γκέρτσου 53, 501 00 ΚΟΖΑΝΗ

Τηλ.: 24610 36050, 24610 34949,

FAX: 24610 40026

Internet: www.imsk.gr

e-mail: leimwnarionimsk@yahoo.com

Δωρεές, χορηγίες, συνδρομές

Ἱερά Μητρόπολις Σερβίων & Κοζάνης

ΕΚΤΥΠΩΣΗ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «ΜΕΛΙΣΣΑ»

ΑΣΠΡΟΒΑΛΤΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Τηλ.: 23970 23313, Fax: 23970 21754

ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

(Σκέψεις και ιδέες)

Για αιώνες το Πάσχα παραμένει ή μεγαλύτερη γιορτή της χριστιανότητας, όπου οι λατρευτικές τελετές των πιστών επικεντρώνονται στα δεινά πάθη, που κορυφώνονται με τη σταύρωση και την Ανάσταση του Χριστού.

Για αιώνες οι άνθρωποι του χωριού μας έζησαν με απλότητα κοντά στο φυσικό περιβάλλον, δουλεύοντας την πέτρα και το χώμα, περιμένοντας την όμορφη Άνοιξη, για να άντλήσουν χαρά και ελπίδα από τα μηνύματα της πασχαλιάς. «Άγρυπνίες» της Μεγάλης Έβδομάδας λέγονται στο χωριό μας οι ακολουθίες των ὁρθων, που τελούνται την παραμονή κάθε ημέρας της εβδομάδας αυτής και κατέχουν μια ξεχωριστή θέση στην ολοκλήρωση της Μεγάλης Τεσσαρακοστής. Είναι η κορύφωση του έορτασμού του δείου δράματος.

Τη Μεγάλη Τετάρτη ακούγονται, όπως και σ' όλη τη Μ. Έβδομάδα, τροπάρια και βυζαντινοί ύμνοι με βαθύ δραματικό νόημα και χαρακτηρίζονται από υψηλή στιχουργική δομή, καθώς και από απάραμιλλη μουσική έκφορά. Δύο είναι τα θέματα που κυριαρχούν σ' αυτούς τους ύμνους της Μ. Τετάρτης. Η μετάνοια της άμαρτωλής γυναίκας και η προδοσία του Ίούδα. Για τη μετάνοια της πόρνης γυναίκας ακούγεται: «*Πόρνη προσήλθε σοι, μύρα σὺν δάκρυσιν, κατακενοῦσα σου ποσίν, φιλάνθρωπε, καὶ δυσωδίας τῶν κακῶν λυτροῦται τῇ κελεύσει σου*» ἤχ. γ'. Ο ὕμνογράφος στους στίχους αυτούς, χρησιμοποιώντας το δεύτερο πρόσωπο, περιγράφει την άμαρτωλή γυναίκα να ραίνει τα πόδια του Ίησού με μύρο και δάκρυα. «*Πόρνη προσήλθε σοι, μύρα σὺν δάκρυσιν, κατακενοῦσα σου ποσίν, φιλάνθρωπε*» δηλαδή «άμαρτωλή γυναίκα ἤρθε κοντά σου και ἄρωμα μαζί με δάκρυα ράντισε τα πόδια σου, φιλάνθρωπε».

Κώστα Δόρτσιου

Και συνεχίζει ο ὕμνογράφος: «*καὶ δυσωδίας τῶν κακῶν λυτροῦται τῇ κελεύσει σου*» που σημαίνει: «και με τη δική σου χάρη λυτρώνεται από την τραγική δυστυχία της».

Έχει σημασία να προσθέσει κανείς ότι στο τροπάριο αυτό δηλώνεται για μια ακόμη φορά ή μεγάλη και αισιόδοξη αντίληψη ή καλύτερα αποκαλύπτεται το μεγάλο μήνυμα του Χριστιανισμού που έχει σχέση με τη μετάνοια και τη σωτηρία του ανθρώπου. Για να αντιληφθεί κανείς τη σημασία του νοήματος της μετάνοιας σε σχέση με την ὅλη αξιολόγηση της πορείας του ανθρώπου από την πλευρά του χριστιανικού πνεύματος, αξίζει να θυμηθούμε την άποψη τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων για το ἴδιο θέμα, που δηλώνεται καθαρά σε μια τραγωδία του Εὐριπίδη. Στην τραγωδία «Ἡλέκτρα», που ἔγραψε ὁ «λογικὸς καὶ ἀνθρώπινος» Εὐριπίδης, ὁ ἀποκαλούμενος καὶ ὡς «ὁ ἀπὸ σκηνῆς φιλόσοφος», διαβάζει κανείς τὰ λόγια τοῦ Ὀρέστη: «*κάποια ἀτέλεια ὑπάρχει σὴν ἀνθρώπινη φύση! Πῶς μπορεί νὰ κρίνει κανείς με ὀρθὸ τρόπο; Ἀπὸ τὸν πλοῦτο τάχα; Κακὸ δὰ εἶναι τὸ κριτήριον. Ἀπὸ τῆ φτώχεια πάλι; Οὐτε αὐτὴ εἶναι καλύτερη, γιατί σὲ περιστάση ἀνάγκης διδάσκει τὸν ἄνθρωπο τὸ κακό. Μήπως τὰ ὄπλα κρίνουν*

τὸν ἀνδρεῖο; Τὸ καλλίτερον εἶναι νὰ μὴν ὑπάρχει κανένας κανόνας σ' ὅλα αὐτά».

Και καταλήγει τὴ σκέψη τοῦ Ὀρέστη:

«*ὦ! Σεῖς ποὺ βρίσκεστε σὲ πλάνη, γεμάτοι ἀπὸ μάταιες προλήψεις, δὲν δὰ συνετισθεῖτε; Δὲν δὰ μάδετε νὰ κρίνετε ἀπὸ τὰ λόγια τῶν τοῦς ἀνθρώπων, καὶ ἀπὸ τὸν τρόπο ποὺ συμπεριφέρονται;*»

Ἀκριβῶς με τὴν τελευταία πρόταση ὁ Εὐριπίδης ὀριοθετεῖ τὴν ἄποψη ἐκείνη ποὺ μεταλαμπαδεύτηκε στὴ Δυτικὴ Εὐρώπη, ποὺ λέει: «*Πῶς δὰ κρίνουμε τὸν ἄνθρωπο;*» Και ἀπαντᾷ: «*Ἀπὸ τῆ στρατά τῆς ζωῆς του.*»

Αὐτὴ τὴν ὀρθολογιστικὴ ἄποψη, ποὺ δηλώνει πῶς γιὰ τὴ συνολικὴ κριτικὴ ποὺ δὰ γίνεῖ στὸν ἄνθρωπο δὰ μετρήσουν ὅλες οἱ προηγούμενες πράξεις του, ἔρχεται νὰ ἀνατρέψει ἢ μᾶλλον νὰ τὴ συμπληρώσει ἢ ἠθικὴ τοῦ χριστιανισμοῦ με τὴ μετάνοια.

Αὐτὸ εἶναι καὶ τὸ νόημα τῆς μετάνοιας ποὺ δηλώνεται στὸ τροπάριο τῆς Μ. Τετάρτης ποὺ ἀναφέραμε. Ἀνατρέπει τὴν ὀρθολογιστικὴ (Ἀριστοτελικὴ Λογικὴ), ἄποψη καὶ ὀδηγεῖ στὴν ὑπέρβαση αὐτῆς. Λυτρώνει τὴν ἄμαρτωλὴ γυναίκα ποὺ πρὶν ἦταν καταδικασμένη ἀπὸ τὶς πράξεις της.

Γιὰ τὸ ἴδιο θέμα ἄς ἀναλογιστοῦμε καὶ τὴν περικοπὴ ἀπὸ τὸ κατὰ Λουκᾶ Εὐαγγέλιο (Λκ κγ, 40-43), ποὺ διαβάζει ὁ ἱερέας τὴν Μ. Πέμπτη: «*ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπετίμα αὐτῷ λέγων· οὐδὲ φοβῆ σὺ τὸν Θεὸν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ; Καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ εὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε. Καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ· μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.*» Καὶ ἀπάντησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· *ἀμὴν λέγω σοι, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ.*

..... Συνέχεια στὴ σελ. 15

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΗ

Είναι γεγονός ότι τελευταία ο τόπος μας διέρχεται μεγάλες δυσκολίες, μεγάλην κρίση και διὰ τούτο καλεῖται ἡ Ἐκκλησία νὰ κάνῃ ἐμφανῆ τὴν προφητικὴ τῆς διάστασι τῆς ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι παρουσίας τῆς στή ζωὴ τοῦ κόσμου. Οἱ καιροὶ μᾶς καλοῦν νὰ ἀναπτύξωμεν λόγον οὐσιαστικὸν νὰ διεισδύσωμε στα βαθύτερα καὶ οὐσιωδέστερα συστατικά τῆς κρίσεως καὶ νὰ δοῦμε πῶς μπορούμε νὰ συμβάλλωμε στὴν ὑπέρβασή της. Βέβαια στα συστατικά τοῦ προφη-

κόσμου κάθε φορὰ πού ἀποστατεῖ καὶ ἐκτροχιάζεται ἀπὸ τὸ σωστὸ δρόμο.

Ἡ οἰκονομικὴ κρίσις εἶναι τὸ ἄμεσα ὁρατὸν καὶ ἐπώδυνον σύμπτωμα τῆς ἀρρώστιας. Ἡ ἀρρώστια εἶναι κατ' οὐσίαν ὑπαρξιακὴ. Ὁ λόγος, ἐπομένως, πού ἀσχολούμεθα σοβαρὰ καὶ ὑπεύθυνα

π. Δημητρίου Χαρισίου

μὲ τὴν λεγομένη οἰκονομικὴ κρίση, εἶναι πρωταρχικὰ καὶ θεμελιωδῶς, θεολογικός.

Ἡ οἰκονομικὴ ἀνάκαμψη, χωρὶς μετάνοια, χωρὶς δηλαδὴ ἀλλαγὴ τρόπου ζωῆς, ὄχι μόνον προσωπικὰ ἀλλὰ καὶ ὡς κοινότητα, ὡς ἐνορία, ὡς ἔθνος καὶ ὡς Ἐκκλησία δὲ εἶναι ἀπλῶς μιὰ πρόσκαιρη μετάδεση τῆς κρίσεως, ἡ ὁποία δὲ ἐπανέλθῃ δριμύτερη.

Τὸ χρέος μᾶς εἶναι ὁμολογούμενως διπλό. Ἀφενὸς μὲν νὰ ἐργασθῶμεν δυναμικὰ καὶ μὲ κάθε τρόπο γιὰ τὸν ἐπανευαγγελισμό τοῦ λαοῦ μᾶς, δηλαδὴ ὀφείλουμε πρῶτα – πρῶτα νὰ φροντίσωμε διὰ τὴν ἀναβάθμιση τῆς ἐνορίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ δραστηριοποιηθῶμε στὸν τομέα τῆς κοινωνικῆς καὶ προνοιακῆς ἀγωγῆς τοῦ λαοῦ μᾶς.

Γι' αὐτὸ τὸ δεύτερο, δηλαδὴ τὸ προνοιακὸ ἔργο τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας μᾶς, τὸ δρόμο αὐτῆς τῆς διακονίας τὸν ὥρισεν ὁ ἴδιος ὁ Κύριος, ὅπως τὸ ἀκοῦμε μὲ τὰ δικά του λόγια: «Ἐπέινασα γάρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ με, ξένος ἤμην, καὶ συνηγάγετέ με, γυμνός καὶ περιεβάλετέ με, ἡσθένησα καὶ ἐπεσκέψασθέ με, ἐν φυλακῇ ἤμην καὶ ἤλθετε πρός με».

Ὁ ἄλλος – συνάνθρωπος – δὲν εἶναι «ἡ κόλασίς μου» ἀλλὰ τὸ πρόσωπον τοῦ ἐλαχίστου ἀδελ-

φοῦ, εἶναι ὁ τόπος συναντήσεως τοῦ Χριστοῦ, πού μᾶς εἶπε: «ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε».

Τὸ προνοιακὸν ἔργον δὲν εἶναι ἔργον ἐνὸς ἀνθρώπου, εἶναι ἔργον συνόλου, ἔργον πολλῶν ἀδελφῶν. Καὶ αὐτὸ τὸ ἔργον εἶναι Θεολογία, ἡ πραγμάτωσις τῆς ὁποίας ξεκινᾷ ἀπὸ τὸ ἅγιον Θυσιαστήριον καὶ ξεχύνεται ἔξω καὶ πέρα ἀπ' αὐτό. Εἶναι συνεχιζόμενη λειτουργία πού ἀποβλέπει στὸ ἀνθρώπινο πρόσωπο, πού εἶναι ἡ εἰκόνα τοῦ Θεοῦ.

Αὐτὸ τὸ πλούσιο προνοιακὸ ὅμως ἔργο τῆς κάθε τοπικῆς Ἐκκλησίας, καὶ γενικότερα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ κυβέρνησις τῆς χώρας μᾶς ἀπεφάσισε νὰ φορολογῆσι δυσβάστακτα μὲ τελικὸν στόχον καὶ σκοπὸν τὴν κατάρρευσις τοῦ φιλανθρωπικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας (Ἐνεργοποίησις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 1611/1950). Ὅμως πρέπει νὰ τονισθῇ ὅτι μοναδικὸς οἰκονομικὸς πνεύμονας τοῦ φιλανθρωπικοῦ ἔργου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μᾶς εἶναι τὸ «Μπλιούρειον Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα-ὁ Ἅγιος Νικόλαος». Χάρις εἰς τὰ ἔσοδά του λειτουργεῖ τὸ «Τιάλειον Ἐκκλησιαστικὸν Γηροκομεῖον – ὁ Ἅγιος Παντελεήμων». Ἐνισχύεται γενικότερα τὸ φιλανθρωπικὸν ἔργον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως διὰ τὴν κάλυψιν τῶν δαπανῶν του, καθὼς καὶ ἡ λειτουργία τοῦ Κοινωνικοῦ Παντοπωλείου τῆς Μητροπόλεως, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ Ἐπίσκοπος θέλει οἱ ἄνθρωποι νὰ ἔχουν τόσο τὸν ἐπουράνιον, ὅσο καὶ τὸν ἐπιούσιον ἄρτον τῆς ζωῆς των.

Ἡ μὲν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος δὲν ἀρνεῖται τὴν φορολόγησι τῆς

..... Συνέχεια στῆ σελ. 7

Ἡ οἰκονομικὴ ἀνάκαμψη, χωρὶς μετάνοια, χωρὶς δηλαδὴ ἀλλαγὴ τρόπου ζωῆς, ὄχι μόνον προσωπικὰ ἀλλὰ καὶ ὡς κοινότητα, ὡς ἐνορία, ὡς ἔθνος καὶ ὡς Ἐκκλησία δὲ εἶναι ἀπλῶς μιὰ πρόσκαιρη μετάδεση τῆς κρίσεως, ἡ ὁποία δὲ ἐπανέλθῃ δριμύτερη.

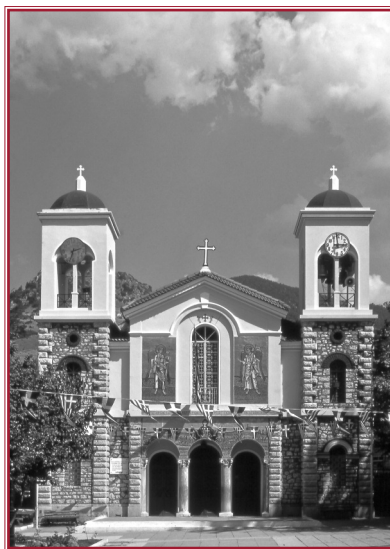
τικοῦ χαρίσματος συμπεριλαμβάνονται ἡ μετάνοια, ἡ αὐθεντικότητα τῆς πίστεως καὶ ἡ ἐπίγνωσις τῆς ἀληθείας. Δηλαδὴ τὴν διάγνωσις τῶν αἰτίων τοῦ προβλήματος καὶ τὴν κλήσις σὲ γνήσια ἀλλαγὴ νοοτροπίας, ὥστε ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ νὰ εὐλογῆσι τὴν μετάνοιαν καὶ νὰ εὐοδώσι τὴν ὑπέρβασιν τῆς ἐκάστοτε δοκιμασίας, στὴν ὁποία ὁδηγεῖται ἡ ζωὴ τοῦ

Περί ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας¹

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ περιουσία καὶ οἱ ὑποχρεώσεις τοῦ κράτους

Ἡ φιλολογία περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας εἶναι παλιά, δίχως ὅμως νὰ δικαιολογεῖται πολλές φορές ἀπὸ τὰ γεγονότα καὶ τὴν πραγματικότητα. Θὰ προσπαθήσουμε νὰ ρίξουμε λίγο φῶς στὸ ταλαιπωρημένο αὐτὸ ζήτημα. Παρακάτω, ἀπαντᾶμε καὶ στὸ ἀδαές ἐπιχείρημα περὶ μισθοδοσίας τῶν Ὀρθοδόξων κληρικῶν πού ἔχει ἄμεση σχέση μὲ τὴν ἐκκλησιαστικὴ περιουσία. Καταρρίπτεται ὁ βασικότερος μῦθος γύρω ἀπὸ τὸν ὁποῖο χτίστηκε ἡ ἐπαίσχυντη ἀντιεκκλησιαστικὴ προπαγάνδα τῶν ἡμερῶν μας. Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωση καὶ τὴ δημιουργία τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους (1828), ἐνῶ διατηρεῖται στὴ συνείδηση τοῦ πληρώματος τῆς ἐκκλησίας ἡ πίστη στὸ ἱερό καὶ ἀναπαλλοτριώτο τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας μὲ διάφορα νομοθετήματα ἐπιβάλλεται κατὰ καιροὺς ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώση τμημάτων της. Ἡ ἀντιβασιλεία τοῦ Ὀθωνα (ἀλλοεθνῆς καὶ προτεσταντικῆ) πιστεύοντας ὅτι ἡ περιουσία τῆς Ἐκκλησίας ἀποτελεῖ θησαυρό πού κληροδοτήθηκε ἀπὸ τοὺς προγόνους στὸ ἑλληνικὸ ἔθνος καὶ λησμονώντας τὴν ἀνεκτίμητη προσφορά τῶν ὀρθοδόξων μοναστηριῶν στοὺς παλαιότερους καὶ στοὺς ἀκόμα νωπούς τότε ἀγῶνες τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας, μὲ τὰ βασιλικά διατάγματα τοῦ 1833 καὶ 1834 ἀπεφάσισε τὴ διάλυση 416 μοναστηριῶν καὶ τὴ διάθεση τῆς κινητῆς καὶ ἀκίνητης περιουσίας τους μὲ τὸ πρόσχημα νὰ συσταθεῖ τὸ “Ἐκκλησιαστικὸ Ταμεῖο”. Ἦταν ὅμως τόσο κακὴ ἡ σύσταση καὶ ὀργάνωση τοῦ ταμείου αὐτοῦ, ὥστε τὸ μόνο πού συνέβη ἦταν ἡ διαρπαγὴ τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ ἡ πώληση - ἐκ μέρους

ἐπιτηδείων - ἱερῶν σκευῶν καὶ κειμηλίων στὰ παζάρια. Τὸ 1836 ἡ ἀπαλλοτριωτικὴ διάθεση τῆς Ἀντιβασιλείας ἐπεκτάθηκε καὶ στὴν περιουσία τῶν Μοναστηριῶν πού διατηρήθηκαν σὲ λειτουργία “χάριν θεάρεστων ἔργων καὶ πρὸς

οικοδομῆν ἱερῶν καὶ ἀγαθοεργῶν καταστημάτων”. Ἔτσι ἀπαλλοτριώθηκαν ὑποχρεωτικά καὶ ἄλλες μοναστηριακὲς ἐκτάσεις, ἐνῶ σὲ ὅσες ἀπέμειναν ἐπιβλήθηκε βαρύτερη ἔμμεση φορολογία. Στὴ διάρκεια τῆς δεύτερης καὶ τρίτης δεκαετίας τοῦ 20ου αἰῶνα, μετὰ τοὺς Βαλκανικοὺς καὶ τὸν Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, κυρίως δὲ ἔπειτα ἀπὸ τὴ Μικρασιατικὴ Καταστροφή (1922), τὸ ἑλληνικὸ κράτος ἐπέτεινε τὴν ἀπαλλοτριωτικὴ του ἐπιβολὴ σὲ βάρος τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας. Μὲ τοὺς νόμους 1072/1917 καὶ 2050/1920 (“ἀγροτικὸς νόμος”) καὶ ἄλλους μεταγενέστερους ἀπαλλοτριώθηκαν ἀναγκαστικά πολλές μοναστηριακὲς ἐκτάσεις γιὰ τὴν ἀποκατάσταση προσφύγων καὶ ἀκτημόνων καὶ γιὰ λόγους “προφανοῦς ἀνάγκης καὶ δημόσιας ἀσφαλείας”. Εἶναι χαρακτηριστικὸ ὅτι στὴν περίοδο 1917 μέχρι 1930 ἀπαλλοτριώθηκαν ἐκκλησιαστικὲς ἐκτάσεις ἀξίας

ἄνω τοῦ ἐνὸς δισεκατομμυρίου προπολεμικῶν δραχμῶν καὶ τὸ Κράτος κατέβαλε στὸ Γενικὸ Ἐκκλησιαστικὸ Ταμεῖο μόνο τὸ 4% (40 ἑκατομύρια δραχμές). Τὰ ὑπόλοιπα 960 ἑκατομύρια ὀφείλονται ἀκόμα! Τὰ περισσότερα μοναστήρια καταδικάστηκαν μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ σὲ μαρασμό καὶ λειψανδρία! Νὰ σημειωθεῖ ὅτι σύμφωνα μὲ ὑπολογισμοὺς κατὰ τὴν πρώτη φάση μόνο, τὸ 50% τῆς γεωργικῆς γῆς τῆς ἐκκλησίας δόθηκε σὲ ἀκτήμονες, ἐνῶ καὶ ἡ δεύτερη φάση πού ὁλοκληρώθηκε γύρω στὸ 1930 ἦταν ἐξίσου μεγάλο τὸ κομμάτι γῆς τῆς Ἐκκλησίας πού ἀπαλλοτριώθηκε. Μὲ τὸν κῶδ. νόμο 4684/1931 περὶ “Ὄργανισμοὶ Διοικήσεως Ἐκκλησιαστικῆς καὶ Μοναστηριακῆς Περιουσίας” ἀποφασίσθηκε ἀπὸ τὴν Πολιτεία ἡ ρευστοποίηση τῆς ἀκίνητης περιουσίας τῶν Μονῶν παρά τίς ἐπιφυλάξεις τῆς Ἐκκλησίας. Ὅτι εἰσπράχθηκε ἀπὸ τὴ ρευστοποίηση σχεδόν στὸ σύνολό του ἐξανεμίστηκε ἐξαιτίας τοῦ Β Παγκοσμίου Πολέμου καὶ τῆς ξενικῆς κατοχῆς (1940-44). Μὲ τὴν ἀπὸ 18/9/1952 “Σύμβαση περὶ ἐξαγορᾶς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κτημάτων τῆς Ἐκκλησίας πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων γεωργικῶν κτηνοτρόφων”, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ὑποχρεώθηκε νὰ παραχωρήσει στὸ Κράτος τὸ 80% τῆς καλλιεργούμενης ἢ καλλιεργίσιμης ἀγροτικῆς περιουσίας της μὲ ἀντάλλαγμα νὰ λάβει κάποια ἀστικά ἀκίνητα καὶ 45.000.000 δραχμές νέας (τότε) ἐκδόσεως. Στὴ σύμβαση τοῦ 1952 περιέχεται ἡ διακύρηξη τοῦ κράτους ὅτι ἡ ἀπαλλοτριώση αὐτὴ εἶναι ἡ τελευταία καὶ δὲν πρόκειται νὰ ὑπάρξει νεότερη στὸ μέλλον, ἐνῶ ὑπάρχει καὶ ἡ δέσμευση ὅτι ἡ Πολιτεία θὰ παρέχει κάθε ἀναγκαία ὑποστήριξη (ὕλική καὶ τεχνική), ὥστε ἡ Ἐκκλησία

¹ Πηγή: <http://www.antibaro.gr>

νά μπορέσει νά αξιοποιήσει τήν έναπομείνουσα περιουσία της. Στήν ίδια σύμβαση καθιερώθηκε καί ἡ “μισθοδοσία” τῶν κληρικῶν ἀπό τόν Κρατικό Προϋπολογισμό – τοῦ δέ Ἀρχιεπισκόπου καί τῶν Μητροπολιτῶν ἀπό τό ἔτος 1980 - ὡς ὑποχρέωσις τοῦ Κράτους ἔναντι τῶν μεγάλων παραχωρήσεων γῆς στίς ὁποῖες εἶχε προβεῖ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος κατά τήν δεκαετία 1922-32. Δηλαδή, ἐπειδή τό Κράτος ἀδυνατοῦσε νά καταβάλει ὁποιοδήποτε ἀντίτιμο - ὅπως προέβλεπε ὁ νόμος τοῦ 1932 - συνεφωνήθη νά μισθοδοτοῦνται ἐπ’ ἄπειρον οἱ κληρικοί καί τό Κράτος δεσμεύθηκε ἐπ’ αὐτοῦ. Καταρρίπτεται ἔτσι ὁ μύθος πού προσπαθεῖ μάταια νά διαιωνίσει ὁ κ. Πάγκαλος μέ τίς ἀναφορές του σέ “δημόσιους ὑπαλλήλους”. Ὅταν ἡ ἄγνοια συναντᾷ τή θρασύτητα, τό ἀποτέλεσμα εἶναι ἐπικίνδυνο γιά τούς θεσμούς καί τή δημοκρατία. Ὅταν τό 1987 ψηφίστηκε ἀπό τή Βουλή ὁ νόμος 1700/87 (νόμος Τρίτη), πού ἀποτελεῖ μία ἀκόμη προσπάθεια γιά τήν ὀριστική ἀποψίλωση τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, δόθηκε ἀφορμή νά δημοσιευθοῦν σημαντικά κείμενα. Μεταξύ αὐτῶν καί ἓνα ὑπό τόν τίτλο “ιδιοκτησιακό καθεστῶς καί ἀξιοποίηση τῆς ἀγροτικῆς γῆς στήν Ἑλλάδα” (περιοδικό “Ἐκκλησία” 1-15/4/1987, σελίδες 254-55). Μέ ἀναμφισβήτητα στοιχεία, στηριγμένο σέ μελέτη τῶν Θ. Τσοῦμα καί Δ. Τασιούλα πού ἐκδόθηκε ἐπίσημως ἀπό τήν Ἀγροτική Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος λίγο ἀργότερα, τό 1988, ἀποδεικνύεται ὅτι στό σύνολο τῆς ἀγροτικῆς γῆς τῆς Ἑλλάδος ἀνήκουν: ΔΗΜΟΣΙΟ 43.598.000 στρέμματα, ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ: 15.553.200 στρέμματα, **ΕΚΚΛΗΣΙΑ: 1.282.300 στρέμματα**, ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΙ: 1.098.400 στρέμματα. Ἀπό αὐτά τά 1.282.300 στρέμματα ιδιοκτησίας τῆς Ἐκκλησίας, τά 367.000 εἶναι δασικές ἐκτάσεις, τά 745.400 βοσκότοποι καί μόνο τά 169.900 γεωργική καλλιεργήσιμη γῆ. Δηλαδή

οἱ καλλιεργήσιμες ἐκτάσεις τῆς ἀντιστοιχοῦν μόλις στό 0.48% τοῦ συνόλου τῆς γεωργικῆς γῆς τῆς χώρας μας! Καί νά ληφθεῖ ὑπόψη ὅτι κατά τή δεκαετία 1974-1983 “ἐγκαταλείπονται κάθε χρόνο ἀπό τούς ἀγρότες καί κτηνοτρόφους κατά μέσο ὄρο 162.400 ἀγροτικῆς γῆς ἀκαλλιεργήτα καί ἀνεκμετάλλευτα”. Τό 1983 ὑπολογίστηκαν ὡς 4.380.000 στρέμματα οἱ ἐγκαταλειμμένες ἐκτά-

Τό Δημόσιο ἔχει γίνει πολλές φορές ἀποδέκτης ἐκτάσεων μεγάλης ἀξίας, τίς ὁποῖες παραχώρησε ἡ Ἐκκλησία προκειμένου νά λειτουργήσουν κατασκηνώσεις, νά ἀνεγερθοῦν σχολεῖα, ἰδρύματα, γυμναστήρια, στρατόπεδα ἢ νά δημιουργηθοῦν κοινόχρηστοι χώροι γιά τήν ἀναψυχή τοῦ λαοῦ.

σεις γῆς (σχεδόν 3.5 φορές μεγαλύτερες ἀπό τό σύνολο τῆς γῆς πού ἀνήκει στήν Ἐκκλησία, ἐνῶ σήμερα θά εἶναι ἀσφαλῶς πολύ περισσότερο). Παρά ταῦτα, στά μάτια κάποιων καί ἡ έναπομείνουσα περιουσία φαντάζει μεγάλη. Δέ λαμβάνεται ὅμως ὑπόψη ὅτι αὐτή δέν ἀνήκει στήν Κεντρική Διοίκηση (Ἱερά Σύνοδο), ἀλλά σέ περισσότερα ἀπό 10.000 ἐκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα (Μητροπόλεις, Ναοῦς, Μονές, Προσκυνήματα, Ἰδρύματα, Κληροδοτήματα καί ἄλλα) τό καθένα ἀπό τά ὁποῖα ἀγωνίζεται - μέσα ἀπό τόν κυκεῶνα τῶν νομικῶν καί διοικητικῶν δεσμεύσεων - νά διαφυλάξει τήν κυριότητα καί νά ἀξιοποιήσει τά ὅσα τοῦ ἀνήκουν περιουσιακά στοιχεία, γιά τό καλό τοῦ πληρώματος καί τῆς Ἐκκλησίας. Δηλαδή κάθε Μονή καί κάθε Ἱερός Ναός πού εἶναι ΝΠΔΔ (Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου), μεριμνοῦν γιά τή συνήθως μικρή περιουσία πού ἔχουν, φροντίζοντας γιά τήν ἐντιμη διαχείρισή της καί τηρώντας τίς αὐστηρές διατάξεις πού

ἰσχύουν γιά τά νομικά πρόσωπα. Ἡ διαχείριση αὐτή ὑπόκειται σέ τακτικό ἔλεγχο τόσο ἀπό τήν Ἐκκλησία ὅσο καί ἀπό τά ἀρμόδια ὄργανα τῆς Πολιτείας. Ἐνα χαρακτηριστικό παράδειγμα κοινωνικῆς προσφορᾶς, ὄχι καί τό μοναδικό, ἀποτελεῖ ἡ Ἱερά Μονή Ἀσωμάτων Πετράκη (Ἀθήνα). Ἐχοντας στήν κατοχή της σημαντική περιουσία, πού τήν ἀπέκτησε κατά τόν 17ο καί 18ο αἰῶνα μέ ἀγορές τῶν ἡγουμένων της (σῶζονται στό ἀρχεῖο της τά σχετικά ἔγγραφα), ἀναδείχθηκε ὁ μεγαλύτερος κοινωνικός εὐεργέτης τῶν Ἀθηνῶν. Σέ δωρηθέντα ἀκίνητά της ἔχουν ἀνεγερθεῖ: ἡ Ριζάρειος Σχολή, ἡ Ἀκαδημία Ἀθῶν, τό Αἰγινήτειο Νοσοκομεῖο, τό Μετσόβειο Πολυτεχνεῖο, τό Σκοπευτήριο, τό Πτωχοκομεῖο, ἡ Μαράσλειος Ἀκαδημία, τό Θεραπευτήριο “Εὐαγγελισμός”, τό Ἀρεταῖο νοσοκομεῖο, ἡ Ἀγγλική Ἀρχαιολογική Σχολή, οἱ Ἀστυνομικές Σχολές στήν ὁδὸ Μεσογείων, τό Νοσοκομεῖο Παίδων, τό Νοσοκομεῖο Συγγρού, τό Λαϊκό Νοσοκομεῖο “Σωτηρία”, τό Ἀσκληπείο Βούλας, ἡ Γεννάδειος Βιβλιοθήκη, τό Ὀρφανοτροφεῖο Βουλιαγμένης, τό ΠΠΚΑ Βούλας, Ἱπποκράτειο Νοσοκομεῖο, Γηροκομεῖο, Ἐθνική Βιβλιοθήκη, Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν, 142 Δημοτικά, Γυμνάσια καί Λύκεια τῆς Ἀττικῆς καί πολλά ἄλλα... Βεβαίως, κανεῖς δέ φρόντισε νά μνημονεύονται αὐτά, ἔστω σέ μία ἐπιγραφή ἐπὶ τῶν ἀνεγερθέντων κτιρίων. Τό δέ Δημόσιο ἔχει γίνει πολλές φορές ἀποδέκτης ἐκτάσεων μεγάλης ἀξίας, τίς ὁποῖες παραχώρησε ἡ Ἐκκλησία προκειμένου νά λειτουργήσουν κατασκηνώσεις, νά ἀνεγερθοῦν σχολεῖα, ἰδρύματα, γυμναστήρια, στρατόπεδα ἢ νά δημιουργηθοῦν κοινόχρηστοι χώροι γιά τήν ἀναψυχή τοῦ λαοῦ. Αὐτή, ἐν συντομία, εἶναι ἡ ἀλήθεια. Ἡ Ἐκκλησία δικαιούται νά ἔχει περιουσία, ὅπως δέχθηκαν μέ πληθώρα ἀποφάσεων τους ὄχι μόνο ἐλληνικά δικαστήρια, ἀλλά καί ἡ Εὐρωπαϊκή Ἐπιτροπὴ Δικαιωμάτων

του Ανθρώπου του Συμβουλίου της Ευρώπης, στην οποία προσέφυγαν Ὁρθόδοξες Μονές κατά του νόμου 1700/87. Καί είναι σέ θέση νά τήν ἀξιοποιήσουν ἐπωφελῶς γιά τόν ἑλληνικό λαό, ἀρκεῖ νά ἀφαιρεθοῦν τά νομικά καί διοικητικά δεσμά πού τῆς ἔχουν κατά καιρούς ἐπιβληθεῖ. Μετά ἀπό ὅλα αὐτά, μποροῦμε νά ἀντιληφθοῦμε τό πραγματικό μέγεθος τῆς προσφοράς τῆς Ἐκκλησίας στήν ἀνάπτυξη τῆς Ἑλλάδος, ὅπως ἐπίσης καί τό πραγματικό μέγεθος τῆς ἐναπομείνουσας περιουσίας τῆς, τό ὁποῖο ἐπαναλαμβάνουμε, ἀνήκει σέ περισσότερο ἀπό δέκα χιλιάδες διαφορετικά νομικά πρόσωπα. Ὅσο γιά τή μισθοδοσία τῶν κληρικών, αὐτή ἀποτελεῖ ὑποχρέωση τοῦ κράτους πρὸς τήν ἐκκλησία, τήν ὁποία ἀποδέχτηκε καί ὑπέγραψε μέ δική του πρωτοβουλία τό ἴδιο τό κράτος τό 1952, ἐπειδή ἀκριβῶς ἀδυνατοῦσε νά καταβάλλει τό ἀντίτιμο πού εἶχε συμφωνηθεῖ 20 χρόνια νωρίτερα καί πού εἶχε διογκωθεῖ πολλαπλάσια καί εἶχε ἤδη καταστεί δυσβάσταχτο χρέος ἀκόμη καί γιά τό κράτος.

ΑΠΟ ΤΟ ΓΕΡΟΝΤΙΚΟ

«**Ε**λεγε ὁ ἀββάς Κασσιανός, πῶς ὁ διάβολος εἶναι θιασώτης τῆς ἀργολογίας καί ἀντίπαλος κάθε πνευματικῆς διδασχῆς. Ἐπιβεβαίω-
 νωνε μάλιστα τό λόγο του μέ τοῦτο τό παράδειγμα:

Μία φορά, καθώς μιλοῦσα γιά ψυχωφελῆ ζητήματα σέ κάποιους ἀδελφούς, τόσο πολύ νύσταξαν, πού δέν μποροῦσαν οὔτε τά βλέφαρά τους νά κουνήσουν. Κι ἐγώ τότε, θέλοντας νά φανερώσω πῶς αὐτό συμβαίνει ἀπό δαιμονική ἐνέργεια, ἄρχισα ν' ἀργολογῶ. Στή στιγμή ξενύσταξαν κι ἔγιναν ὀλόχαροι! Ἄναστέναξα καί τούς εἶπα: «Δέστε, ἀδελφοί μου! Ὅσο μιλοῦσαμε γιά οὐράνια πράγματα, τά μάτια ὄλων σας τά ἔκλεινε ὁ ὕπνος. Μόλις ὅμως ἀκούστηκαν λόγια μάταια, ὅλοι ξενυστάξατε καί ἀκούγατε πρόθυμα. Σᾶς παρακαλῶ λοιπόν, ἀδελφοί, νά συναισθανθεῖτε τήν ἐνέργεια τοῦ πονηροῦ δαίμονα, κι ἔτσι νά εἴστε προσεκτικοί καί νά φυλάγεστε ἀπό τό νυσταγμό, κάθε φορά πού κάνετε ἢ ἀκοῦτε κάτι πνευματικό».

Συνέχεια στή σελ. 4

ἀκίνητης περιουσίας τῆς, ὅπως καί τῶν ὑπολοίπων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. Ἀπό τοῦ 2008 καταβάλλεται ἀπό τίς Ἱερές Μητροπόλεις, τίς Ἱερές Μονές καί τίς Ἑνορίες τὸ Ε.Τ.Α.Κ., ἡ δὲ πολιτεία πρέπει νά θυμᾶται τὴν τεράστια προσφορά τῆς Ἐκκλησίας στὸ παρελθὸν καί τὸ παρὸν καί νά σκεφθῆ με τί οικονομικὸν κόστος δὰ ἐπιβαρυνθῆ ἢ ἴδια, ἂν ἡ Ἐκκλησία ἀπὸ δυσβάστακτα φορτία δὲν μπορεῖ νά ἀνταποκριθῆ στὸ φιλανθρωπικὸ ἔργο τῆς μετὰ τὰ ἰδρύματά πού λειτουργεῖ.

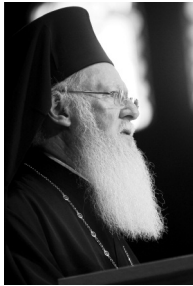
Καί ἄς μὴ μᾶς διαφεύγη καί πρέπει ὅλοι νά γνωρίζουν ὅτι τὸ 96% τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας παραχωρήθηκε κατὰ καιροὺς στὸ κράτος καί ὅτι τὸ ἐναπομείναν 4% ἢ 3% εἶναι δεσμευμένο ἀπὸ τὸ κράτος, χωρὶς ἡ Ἐκκλησία νά μπορῆ νά τὸ ἀξιολογήσει.

Ἀνησυχία ἐπικρατεῖ, ἀδελφοί, καί στίς τάξεις τίς δικές μας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ κλήρου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐξ αἰτίας τῶν συνεπειῶν πού προέκυψαν ἀπὸ τὴν οικονομικὴ κρίση, ἡ ὁποία ἔβαλε σὲ δοκιμασία ὅλον τὸν ἑλληνικὸν λαὸν καί ἐπομένως καί τοὺς πνευματικούς ποιμένες του, Ἐπισκόπους, πρεσβυτέρους, διακόνους καί μοναχούς.

Τὸ πρόβλημα ἔγινε πιὸ ἄμεσο, ὅταν τὸ ἀρμόδιο ὑπουργεῖο, στὸ προληπτικὸ μέτρο ὅτι «πέντε δὰ συνταξιοδοτοῦνται καί ἓνας δὰ διορίζεται ἐκ τῶν ὑπαλλήλων», διαβεβαίωσε ὅτι τὸ μέτρο αὐτὸ δὰ ἰσχύσει καί διὰ τὸν ἐφημεριακὸν κλῆρον.

Τελευταῖα γράφηκε στὸν ἀθηναϊκὸ τύπο γιά διακοπὴ τῆς μισθοδοσίας τοῦ ἐφημεριακοῦ κλήρου, κάτι πού ἔχει τονίσει στὸ παρελθὸν καί ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας, καί στήν ἐρώτηση ποιοὶ εἶναι αὐτοὶ πού σκέφθηκαν καί ἀπαιτοῦν κάτι τέτοιο, ἡ ἀπάντηση δείχνει ὄργανα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσης. Καί κάποιιοι ἄδικοι καί ἀρνησηπάτριδες συμπατριῶτες μας ἔχουν εὐκολὴ τὴν ἀπάντηση: «Ἡ Ἐκκλησία νά πληρῶση τοὺς παπάδες ἀπὸ τὴν μεγάλη ἀκίνητη περιουσία τῆς» λένε. Ἡ ἀποψή τους αὐτὴ εἶναι ἀνέφικτη, ὅσο καί ψευδὴς καί ἄδικη. Τὰ μεγάλα καί ἀξιόλογα ἀκίνητα τῆς Ἐκκλησίας μας τὰ ἐδέσμευσε τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, ὅπως ἔχουμε ἀναφερθῆ, ἐδῶ καί 150 χρόνια. Ἀλλὰ ἡ προσφορά τῆς Ἐκκλησίας δὲν ἀποτιμᾶται μόνον μετὰ τὰ ἀκίνητα, τὰ στρέμματα γῆς, ἢ τὰ χρυσᾶ καί ἀργυρᾶ ἀφιερώματα. Ἡ Ἐκκλησία μας ὡς θεοῖδρυτος πνευματικὸς ὀργανισμὸς κρατᾶει σὰν συνεκτικὴ δύναμη τὴν ἰσορροπία τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας.

Γιὰ ὄσους ἐνδιαφέρονται γιά τὰ διοικητικὰ καί τὰ οικονομικὰ τῆς Ἐκκλησίας τοὺς παραπέμπουμε στὸ ἰσχύον Σύνταγμα, ἄρθρο 3, 13, 18 καί 72 στὸν Νόμο 590/1977 περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, στὸν Α.Ν. 2200/1940, στὸν Κανονισμὸ 8/1979, στὸν Α.Ν. 536/1945, στὸν Α.Ν. 469/1968 καί πληθὸς ἄλλων νομοθετημάτων καί νομολογιῶν. Εἶναι ὥρα νά ἀναλάβουν οἱ ἀρμόδιοι τίς εὐδύνες των καί γιά τὸν ὀρθόδοξο ἐφημεριακὸ κλῆρο.

† Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Σ
ΕΛΕΨ ΘΕΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ - ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΧΑΡΙΝ, ΕΙΡΗΝΗΝ ΚΑΙ ΕΛΘΟΣ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΘΝΔΟΞΩΣ ΑΝΑΣΤΑΝΤΟΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Καὶ πάλιν μετὰ χαρᾶς καὶ εἰρήνης ἀπευθύνομεν πρὸς ὑμᾶς τὸν χαρμόσυνον καὶ πλήρη ἐλπίδων χαιρετισμὸν "Χριστὸς Ἀνέστη!"

Αἱ συγκυρίαὶ καὶ τὰ γεγονότα τῆς συγχρόνου ἐποχῆς φαίνονται μὴ δικαιολογῶντα τὸ χαρμόσυνον τοῦ χαιρετισμοῦ μας. Αἱ συντελεσθεῖσαι ἤδη φυσικαὶ καταστροφαὶ ἐκ τῶν σεισμικῶν δουήσεων καὶ τῶν θαλασσίων ὑπερκυμάτων καὶ αἱ ἐπαπειλούμεναι τοιαῦται ἐκ τῆς πιθανολογουμένης ἐκρήξεως τῶν πυρηνικῶν ἐργοστασίων, ἀλλὰ καὶ αἱ ἀνθρωποδυσία ἐκ τῶν πολεμικῶν συρράξεων καὶ τῶν τρομοκρατικῶν ἐνεργειῶν, ἐμφρατίζουν τὸν κόσμον μας δεινῶς πληγωμένον καὶ σφραδάζοντα ὑπὸ τὴν πίεσιν φυσικῶν καὶ πνευματικῶν κακῶν δυνάμεων.

Ἐν τούτοις, ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ εἶναι γεγονὸς ἀληθινὸν καὶ παρέχει εἰς τοὺς πιστοὺς χριστιανοὺς τὴν βεβαιότητα καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους τὴν δυνατότητα τῆς ὑπερβάσεως τῶν δυσμενῶν ἐπακολούθων τῶν φυσικῶν καταστροφῶν καὶ τῶν ψυχικῶν ἐκτροπῶν.

Ἡ φύσις ἐπαναστατεῖ ὅταν ἡ ὑπερφίαλος ἀνθρωπινὴ διάνοια ἀποπειρᾶται νὰ τιθασύσῃ τὰς ἀπειρομεγέθεις δυνάμεις τὰς ὁποίας ἔχει ἐμπερικλείσει ὁ Δημιουργὸς εἰς τὰ φαινομενικῶς ἀσήμαντα εἰς ὄγκον καὶ ἀδρανεῖ στοιχεῖα τῆς. Θεωροῦντες πνευματικῶς τὰ δυσμενῆ φυσικὰ φαινόμενα, τὰ ὁποῖα πλήττουν τὸν πλανήτην μας ἐπανειλημμένως καὶ διαδοχικῶς κατὰ τοὺς ἐσχάτους τούτους καιροὺς, πλησιάζομεν εἰς τὴν ἀποδοχὴν τῆς ἀπόψεως ὅτι ταῦτα δὲν εἶναι ἀνεξάρτητα τῆς πνευματικῆς ἐκτροπῆς τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Τὰ σημεῖα τῆς ἐκτροπῆς, ὅπως ἡ πλεονεξία, ἡ ἀπληστία, ἡ ἀκόρεστος ἐπιθυμία τοῦ πλούτου ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ἀδιαφορίαν διὰ τὴν πτωχείαν τῶν πολλῶν τὴν ὁποίαν συνεπιφέρει ὁ ὑπέρμετρος πλουτισμὸς τῶν ὀλίγων, δὲν φαίνονται διὰ τοὺς φυσικοὺς ἐπιστήμονας νὰ ἔχουν σχέσηιν πρὸς τὰ φυσικὰ γεγονότα. Ἐν τούτοις, διὰ τὸν πνευματικῶς ἐρευνῶντα τὸ δέμα, ἡ ἀμαρτία διαταράσσει ὄχι μόνον τὴν ἀρμονίαν τῶν πνευματικῶν σχέσεων ἀλλὰ καὶ τῶν φυσικῶν. Ὑπάρχει μυστικὴ σχέσηιν μετὰ τοῦ ἠθικοῦ κακοῦ καὶ τοῦ φυσικοῦ κακοῦ καὶ ἐάν δέλωμεν νὰ ἀπαλλαγῶμεν ἀπὸ τὸ δεύτερον, πρέπει ὡπωσδήποτε νὰ ἀρνηθῶμεν τὸ πρῶτον.

Ὁ Ἀναστὰς Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁ νέος ἄνθρωπος καὶ Θεός, ἀποτελεῖ τὸ πρότυπον τῆς εὐεργετικῆς ἐπιρροῆς τοῦ ἀγίου εἰς τὸν φυσικὸν κόσμον. Ἐδεράπευε τὰς φυσικὰς καὶ πνευματικὰς νόσους καὶ διήλθεν εὐεργετῶν καὶ ἰώμενος τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ ταυτοχρόνως ἐγαλήνευσε καὶ τὴν τεταραγμένην θάλασσαν καὶ ἐπολλαπλασίασε τοὺς πέντε ἄρτους εἰς χορτασμὸν πεντάκις χιλίων ἀνδρῶν, συνδυάζων οὕτω τὴν ἀποκατάστασιν τῆς πνευματικῆς καὶ τῆς φυσικῆς ἀρμονίας. Ἐὰν δέλωμεν εἰς τὰς παρούσας δυσμενεῖς φυσικῶς καὶ πολιτικῶς καταστάσεις νὰ ἐπιδράσωμεν εὐμενῶς, δὲν ἔχομεν ἄλλην ὁδὸν ἀπὸ τὴν πίστιν εἰς τὸν Ἀναστάντα Χριστὸν καὶ ἀπὸ τὴν τήρησιν τῶν σωτηριωδῶν διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐντολῶν Του.

Ὁ Χριστὸς ἀνέστη καὶ συνανέστησε τὸ τέλειον ἦθος τοῦ ἀμαυρώσαντος αὐτὸ ἄνθρωπον, γενόμενος πρωτότοκος καὶ πρωτοπόρος εἰς τὴν ἀναγέννησιν τοῦ κόσμου, τῶν ἀνθρώπων καὶ τῆς φύσεως. Τὸ μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως δὲν εἶναι κενὸν οὐσιαστικῆς ἐπιρροῆς εἰς τὴν ποιότητα τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς καὶ τῆς εὐρύθμου λειτουργίας τῆς φύσεως. Ὅσον πληρέστερον καὶ βαθύτερον δὰ βιώσωμεν τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ εἰς τὰ βάθη τῶν καρδιῶν μας, τόσον εὐεργετικώτερα δὰ εἶναι ἡ ἐπιρροὴ τῆς ὑπάρξεώς μας εἰς τὴν ὅλην ἀνθρωπότητα καὶ εἰς τὸν φυσικὸν κόσμον. Αἱ φυσικαὶ ἐπιστήμαι ἴσως δὲν ἔχουν ἀκόμη ἐπιστημάνει τὴν σχέσηιν αὐτὴν μετὰ τὴν ἀναγεννήσεως τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀνακαινίσεως τῆς φύσεως, ἀλλὰ ἡ πείρα τῶν ἁγίων, ἡ ὁποία εἶδε νὰ εἶναι καὶ ἰδική μας πείρα, διαβεβαιῶσθι ὅτι εἶναι ἐμπειρικῶς διαπιστωμένον ὅτι ὄντως ὁ ἀναγεννημένος ἐν Χριστῷ ἄνθρωπος ἀποκαθιστᾷ τὴν διατεταραγμένην ἐκ τῆς ἀμαρτίας ἀρμονίαν τῶν φυσικῶν φαινομένων. Ὁ ἅγιος ἐν Χριστῷ μετακινεῖ ὄρη ἐπ' ἀγαθῶν καὶ ὁ κακὸς καὶ ἀντίθεος ἄνθρωπος μετακινεῖ ἐδάφη καὶ ὑψώνει κύματα ὑπερμεγέθη ἐπὶ κακῶν.

Εἶδε νὰ προσεγγίσωμεν πρὸς τὴν ἀγιότητα τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ ἵνα διὰ τῆς χάριτος Αὐτοῦ γαληνεύσωμεν τὰ φυσικὰ καὶ ἠθικὰ κύματα τὰ ὁποῖα πλήττουν τὸν σύγχρονον κόσμον μας.

Ἡ χάρις τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά. Γένοιτο.

Ἅγιον Πάσχα 2011

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως Βαρδολομαῖος
διάπυρος πρὸς Χριστὸν Ἀναστάντα
εὐχέτης πάντων ὑμῶν

ΠΑΥΛΟΣ
ΕΛΕΨ ΘΕΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΤΗΣ ΑΓΙΩΤΑΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΣΕΡΒΙΩΝ ΚΑΙ ΚΟΖΑΝΗΣ

«Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ ὀψόμεθα, τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς ἀναστάσεως,
Χριστὸν ἐξαστράπτοντα, καὶ χαίρετε φάσκοντα, τραυῶς ἀκουσόμεθα, ἐπινίκιον ἄδοντες»

(τροπ. κανόνος α' ὠδῆς)

Πρὸς τὸν εὐαγῆ κλῆρο, τοὺς ἐντιμοτάτους ἄρχοντες, τοὺς γενναιωτάτους Στρατιωτικούς ὄλων τῶν Σωμάτων,
τοὺς ἐλλογιμωτάτους ἐκπαιδευτικούς, τῆ νεολαία μας, τὸ φιλόχριστο καὶ φιλόθεο λαὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Η πλέον καὶ πλέον χαρμόσυνη ἡμέρα γιὰ τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς γῆς ὀρθοδόξους χριστιανούς εἶναι τὸ Πάσχα, ἡ ἑορτὴ τῶν ἑορτῶν καὶ ἡ πανηγυρὶς τῶν πανηγύρεων. Καὶ πῶς νὰ μὴν εἶναι; ἀφοῦ ὁ ἀρχηγὸς τῆς πίστεώς μας Ἰησοῦς, Αὐτός ὁ ὁποῖος ἐγένε ἀνθρωπος, γιὰ νὰ λυτρώσει τὸν ἀνθρωπο ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῆς ἀμαρτίας, ἐξαιτίας τῆς ἀνυπακοῆς τοῦ πρώτου ἀνθρώπου, τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς Εὔας, ἀνασταίνεται! Καὶ προσφέρει αὐτὴ τὴν Ἀνάσταση σέ ὅλους ὅσοι θέλουμε νὰ γίνουμε μέτοχοι καὶ κληρονόμοι τῆς βασιλείας Του! Τὴν προσφέρει σέ ὅλους ὅσοι ἐπιθυμοῦμε τὴν ὄντως ἐλευθερία, τὴν κατὰ Χριστὸν ἐλευθερία, ἡ ὁποία ἔχει πηγὴ τῆς τὸν ἐλευθερωτὴ ἀναστάντα Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ ἐλευθερία τοῦ Χριστοῦ εἶναι καθαρὴ καὶ κρυστάλλινη, ἀρειδῶλυτη, γεμάτη ἔνθελη χαρὰ καὶ προσφέρεται μέ θυσιαστικὴ ἀγάπη πρὸς κάθε ἀνθρωπο. Αὐτὴ ἡ ἐλευθερία δὲ γνωρίζει ζυγὸ δουλείας, τυραννίας καὶ καταπιέσεως· «τῆ ἐλευθερία οὖν, ἡ Χριστὸς ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, στήκετε, καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε» (Γαλ. ε', 1), σημειώνει καὶ συμβουλεύει ἐμφαντικώτατα ὁ μέγας ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν, Παῦλος.

Πῶς ὅμως βιώνεται καὶ καρποφορεῖ αὐτὸ τὸ μέγα μυστήριον τῆς Ἀναστάσεως, ὥστε νὰ γίνῃ βίωμα καὶ στάση ζωῆς

τοῦ καθενὸς μας; Ἕνας εἶναι ὁ τρόπος οἱ καθαρὲς αἰσθήσεις, τὰ τρανωμένα αἰσθητήρια, ὅπως λέει ὁ ἅγιος Συμεὼν ὁ νέος θεολόγος. Μόνο τότε μπορεῖ ὁ ἀνθρωπος νὰ συλλάβῃ καὶ νὰ συνειδητοποιήσῃ μέ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς τοῦ τὸ ἀπρόσιτο φῶς τῆς Ἀναστάσεως. Μόνο τότε μπορεῖ νὰ ἀκούσῃ μέ τὰ αὐτιά τῆς ψυχῆς, τοῦ νοῦ καὶ τῆς καρδιάς του τὸ «Χαίρετε» τοῦ Κυρίου σέ ὅλο τὸ πνευματικὸ βάθος καὶ τὸ οὐράνιο μεγαλεῖο.

Τέκνα μου ἀγαπητά καὶ περιπόθητα,

ἐνῷ ἡ ἀγιωτάτη μας Ἐκκλησία ἐορτάζει, πανηγυρίζει καὶ λαμπροφορεῖ, ἐνῷ τὰ σήμαντρα καὶ οἱ καμπάνες ἤχου, ὕμνου καὶ διαλαλοῦν «Χριστοῦ τὴν Ἀνάσταση», ἑκατομμύρια ἀνθρωποι σέ ὅλο τὸν πλανήτη ζοῦν στό σκοτάδι, στήν τυραννία τῶν παδῶν, στήν αἰχμηλωσία τῆς ὑλῆς καὶ τοῦ ἀκράιου ὀρθολογισμοῦ, παραδομένοι ἄνευ ὄρων καὶ προϋποθέσεων στὰ σκοτεινὰ κέντρα, τὰ ὁποῖα σκοποῦ ἔχουν νὰ διασαλεύσουν τὴν εἰρήνη καὶ τὴ γαλήνη τοῦ κόσμου. Ἀπὸ τὴν ἄλλη ἐκεῖνοι πού κατευθύνουν αὐτὰ τὰ σκοτεινὰ κέντρα ἀπολαμβάνουν χωρὶς οἶκτο καὶ συνείδηση τοὺς κόπους καὶ τοὺς ἰδρωτὲς τῶν λαῶν. Σ' αὐτούς ἀνήκει καὶ ἡ χώρα μας, ἡ ὁποία ἦταν πηγὴ πολιτισμοῦ, ἀρετῆς, σοφίας καὶ εὐγένειας καὶ τώρα κατάντησε χώρα

τῆς παρανομίας, τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς ἀπαξίωσης· περήγελος καὶ ὄνειδος στοὺς γείτονές μας καὶ στὸν ὑπόλοιπο κόσμο.

Ὅλα αὐτὰ καὶ ἄλλα πολλὰ τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ ἐπέλθουν εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀποστασίας μας ἀπὸ τὸν κτίστη καὶ δημιουργὸ μας, τὸν ἀληθινὸ καὶ μοναδικὸ φίλο καὶ ἀδελφὸ μας, τὸν ἀναστάντα Ἰησοῦ.

«Καθαρθῶμεν», λοιπόν, «τὰς αἰσθήσεις», ἀδελφοί, ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει, ἐν ὑπακοῇ καὶ ἐμπιστοσύνη στὸν Κύριο τῶν κυριευόντων καὶ Βασιλέα τῶν βασιλευόντων, τὸν ἀναστάντα ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καὶ σωτηρίας Ἰησοῦ. Αὐτός εἶναι ὁ μόνος κραταῖος καὶ δυνατός, ὁ αἰώνιος καὶ διαχρονικός, ὁ «χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας». Τὰ πάντα στὴ γῆ καὶ ἄρχοντες καὶ ἀρχόμενοι καὶ πλοῦσοι καὶ πτωχοὶ καὶ σοφοὶ καὶ ἄσοφοι ἔρχονται καὶ παρέρχονται. Αὐτός ὅμως «μένει εἰς τὸν αἰῶνα» καὶ ἀποκαλύπτεται σὶς καρδιὰς τῶν δελόντων σωθῆναι διὰ τοῦ σώματος καὶ αἵματος Του στὸ μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας, στὸ ἀναστάσιμο τραπέζι τῆς Θείας Λειτουργίας.

Εὐλογημένο Πάσχα, ἀδελφοί μου. Μέ τὴν εὐχή καὶ τὴν ἐλπίδα νὰ βιώσουμε ὅλοι τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, ἀναφρονοῦμε.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Ο ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

† Ο ΣΕΡΒΙΩΝ ΚΑΙ ΚΟΖΑΝΗΣ ΠΑΥΛΟΣ

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΥ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΕΡΒΙΩΝ ΚΑΙ ΚΟΖΑΝΗΣ

Ο Χριστιανισμός, όπως είναι γνωστό, δεν απευθύνεται μόνο στο νου του ανθρώπου, αλλά σε ολόκληρη την ύπαρξή του. Γι' αυτό και η χριστιανική πίστη δεν περιορίζεται στην αποδοχή των αληθειών του Χριστιανισμού, αλλά συμπεριλαμβάνει και την μετουσίωσή της σε Πράξη και Ζωή. Η στείρα και άγονη πίστη χαρακτηρίζεται στην Καινή Διαθήκη, ως δαμονική: «καὶ τὰ δαιμόνια πιστεύουσι καὶ φρίσσουσιν» (Ιακ. 2,19). Η αληθινή χριστιανική πίστη εκδηλώνεται με έργα αγάπης (Γαλ. 5,6) και η άσκηση της αγάπης, ως εφαρμογή του περιεχομένου της πίστεως, αποτελεί ουσιαστικό γνώρισμα της χριστιανικής ζωής.

Έτσι η αγάπη στο Χριστιανισμό δεν νοείται ως απλή συναισθηματική εκδήλωση, αλλά ως ανταπόκριση στην αγάπη του Θεού, που έγινε άνθρωπος και ως όφειλή προς τον συνάνθρωπο, που εικονίζει το Θεό. Η αγάπη αυτή αναφέρεται σε ολόκληρο τον άνθρωπο. Γι' αυτό και η συμπαράσταση στις υλικές ανάγκες του συνανθρώπου αποτελεί αυτόνομη εκδήλωση της χριστιανικής ζωής και κατά συνέπεια της αρετής της φιλανθρωπίας.

Φιλανθρωπία είναι το σύνολο των εκδηλώσεων και λαμβανομένων μέτρων, με τα οποία προλαμβάνουμε ή θεραπεύουμε την ατομική ή ομαδική, υλική ή ηθική και πνευματική δυστυχία ή εξαθλίωση. Πνευματική προϋπόθεση της φιλανθρωπίας είναι η πεποίθηση περί του ότι οι άνθρωποι οφείλουν να βοηθούν τους συνανθρώπους τους, που έχουν ανάγκη.

Η φιλανθρωπία έχει παρουσιάσει ανά τους αιώνες ποικίλες μορφές. Κατά την προ Χριστού εποχή ήταν υποτυπώδης και την ασκούσαν κυρίως η Πολιτεία ή και οι ιδιώτες. Ο Χριστιανισμός, ως Θρησκεία ανοικτή στην πρόσληψη κάθε αγαθού, πήρε αρκετά στοιχεία από το έλληνικό πνεύμα και μαζί με τα εβραϊκά ήθη, ανέπτυξε τη δική του ηθική, η οποία έγινε κατεξοχήν θεοκεντρική. Η φιλανθρωπία απέβη μάλιστα αρετή που κατά κύριο λόγο επιδιώκεται ως μίμηση της στάσης του Θεού, παρά ως έκφραση ανθρωπιστικών αισθημάτων ή φιλάνθρωπης συμπόνιας προς τους ενδεείς. Η χριστιανική αγάπη προς την οποία συγγενεύει η αρχαία έννοια της φιλανθρωπίας πήρε μάλιστα πιο θρησκευτική έννοια στην πρωτοχριστιανική Εκκλησία. Η διδασκαλία που κατέστησε τη φιλανθρωπία θεοκεντρική ήταν το κήρυγμα του Κυρίου «*ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν*» (Ματ. 10,45/Μθ. 20,28). Έτσι ο φιλάνθρωπος γίνεται ο δούλος του Θεού, όπως ο Θεός έλαβε δούλου μορφή. Ο Θεός δεν εκδίλωσε την αγάπη του για τον άνθρωπο από εγωιστικά κίνητρα, αλλά για να μπορέσει να σωθεί ο άνθρωπος. Έδω λοιπόν βρίσκεται η βάση του αλτρουισμού, της ανιδιοτελούς αγάπης, της χριστιανικής φιλανθρωπίας.

Ο Κύριος δίδασκε τους μαθητές του να αγαπούν ο ένας τον άλλον, καθώς Έκείνος τους αγάπησε (Ιω. 15,12). Ο Θεός είναι το πρόσωπο και το δημιουργήμα πρέπει να μιμείται το Δημι-

ουργό του. Σύμφωνα με τους λόγους του Ήσου «έντολήν καινήν δίδωμι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς, ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Ἐν τούτῳ γνώσονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστέ, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις» (Ιω. 13,34-35).

Τὸ κήρυγμα περὶ παγκόσμιας ἀγάπης γίνεται τὸ σύνθημα τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ καὶ ὁ θεμέλιος λίθος τῆς πρώτης Ἐκκλησίας. Δὲν ἀποτελοῦσε ἀπλῶς μιὰ θεωρητικὴ ἀφηρημένη ἔννοια, ἀλλὰ μιὰ ἐφαρμοσμένη ἀρετὴ. Οἱ πιστοὶ προτρέπονται νὰ ἀσκοῦν ἐλεημοσύνη πρὸς τοὺς ἐνδεεῖς, τοὺς ξένους, τὰ ὄρφανὰ καὶ νὰ ἀναπτύσσουν τὸ αἴσθημα τῆς κοινωνικῆς καὶ φυλετικῆς ἰσότητος καὶ δικαιοσύνης καὶ αὐτὴ ἡ ἀσκηση τῆς φιλανθρωπίας δὲν ἔπρεπε νὰ εἶναι ἀποτέλεσμα ἐξαναγκασμοῦ, σκοπιμότητας ἢ ἐγωϊστικῶν κινήτρων, ἀλλὰ καρπὸς ἐλεύθερης θέλησης. Αὐτὴ ἡ ἐπαναστατικὴ ἔννοια περὶ φιλανθρωπίας ἐνέπνευσε ἕναν ἐνθουσιασμὸ γιὰ ἀγαθοεργίες καὶ ὑλοποιήθηκε μετὰ τὴν ἀνέγερση πολυαρίθμων ἰδρυμάτων.

Ἐπιπλέον, ἡ φιλανθρωπία ἐπέδιωσε νὰ ἱκανοποιήσει ὄχι μόνον τὸν ἴδιο τὸν φιλάνθρωπο, ἀλλὰ κυρίως αὐτὴ τὴν πηγὴ τῆς φιλανθρωπίας, τὸν Θεό. Ἡ χριστιανικὴ φιλανθρωπία ἀγκάλιασε ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ἀφοῦ ὁ ἀνθρώπος εἶναι τὸ ὑψιστὸ δημιούργημα τοῦ Θεοῦ. Ἡ διαφορὰ ἀνάμεσα στὸν ἀρχαῖο ἑλληνορωμαϊκὸ κόσμον καὶ στὸ χριστιανισμὸ ἦταν ὅτι ὁ πρῶτος θεωροῦσε τὸν ἀνθρώπο βασικὰ ὡς ἕνα κοινωνικὸ καὶ πολιτικὸ ὄν, ἐνῶ ὁ δευτέρως ὡς εἰκόνα Θεοῦ ποῦ, ὅπως ὁ ἄσωτος υἱὸς, ἐπανακλήθηκε στὸν οἶκο τοῦ πατέρα του μέσῳ τῆς φιλανθρωπίας τοῦ Ήσου Χριστοῦ.

Ἡ ἀποστολικὴ Ἐκκλησία ὀργάνωνε φιλανθρωπίες καὶ φρόντιζε τοὺς πτωχοὺς, τὶς χῆρες καὶ τὰ ὄρφανὰ. Ὄργάνωνε κοινὰ δεῖπνα καὶ οἱ Χριστιανοὶ προωθοῦσαν τὴ βοήθειά τους στὴν τοπικὴ Ἐκκλησία, καθὼς καὶ σ' ἄλλους. Πίστευαν ὅτι ἦταν ζωντανὰ μέλη τοῦ αὐτοῦ σώματος. Ἡ ἔννοια τῆς ἀγάπης εἶχε κατακτήσει τὶς ψυχὲς τῶν πιστῶν σὲ τέτοιο βαθμὸ, ὥστε ἡ ἐνεργὸς φιλανθρωπία νὰ γίνεῃ ἡ φροντίδα ὄλων. Οἱ πτωχοὶ ἐθεωροῦντο, ὅπως ἀναφέρουν οἱ Ἀποστολικοὶ Κανόνες, «ναὶ τοῦ Θεοῦ» καὶ εἰσῆχθησαν τὰ δέκατα, ὥστε ἡ Ἐκκλησία νὰ ἔχει ἀρκετὰ ἀποθέματα γιὰ τὴν φιλανθρωπικὴ ἀποστολή της. Τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας προτρέπονταν νὰ προσφέρουν τοὺς πρώτους καρποὺς τῶν προϊόντων τους, «τὶς ἀπαρχές», ὅπως λέγονταν, στοὺς πτωχοὺς.

Ἡ χριστιανικὴ φιλανθρωπία θεσμοποιήθηκε πολὺ νωρὶς καὶ ὁ Ἐπίσκοπος ἦταν ἐπιφορτισμένος

μετὰ διοικητικὲς εὐθύνες γιὰ τὴ φιλανθρωπία τῆς Ἐκκλησίας. Ἐπρεπε νὰ ἐκδηλώνει γιὰ τὰ ὄρφανὰ τὴ φροντίδα τοῦ γονιοῦ, στὶς χῆρες τὴ φροντίδα καὶ τὴν προστασία τῶν συζύγων, στοὺς ἀναπήρους συμπόνοια, στοὺς ξένους καταφύγιο, στοὺς πεινασμένους τροφή, στοὺς διψασμένους νερό, στοὺς γυμνοὺς ἐνδύματα, στοὺς ἀρρώστους ἐπίσκεψη, στοὺς φυλακισμένους βοήθεια. Ὁ Ἐπίσκοπος πρωτοστατεῖ στὸ ποιμνίον τοῦ ἐκφράζοντας ἔτσι τὴν φροντίδα ὀλόκληρης τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὴν φιλανθρωπία. Ὁλόκληρη ἡ ἠθικὴ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὴν φιλανθρωπία ἀναπτύχθηκε καὶ ἐνσωματώθηκε στὴ Θεία Λειτουργία, στὰ πατερικὰ συγγράμματα, στὴ δογματικὴ διδασκαλία, στοὺς Κανόνες της καὶ ἔγινε ἕνα μετὰ αὐτά. Τὸ φιλανθρωπικὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας ἀποδεικνύεται μεγάλο καὶ πολύπλευρο καὶ ἐπιτελεῖται ἀπὸ τοὺς κληρικοὺς καὶ τὰ στελέχη της «ἐν φόβῳ καὶ τρόμῳ» ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴν ἀνακούφιση τῶν ἐμπεριστάτων ἀδελφῶν.

Ἐνα τέτοιο ἔργο κοινωνικὸ ἐπιτελεῖται σήμερον στὴ Μητρόπολὶ μας, ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ. Παύλου. Ὁ ἐγκανιασμὸς τοῦ Κοινωνικοῦ Παντοπωλείου δίνει ἕνα στίγμα καὶ μιὰ ἄλλη διάστασις τῆς φιλανθρωπίας. Θὰ ἀνακουφίσει τοὺς ἐνδεεῖς ἀδελφούς μας αὐτὸν τὸν δύσκολο καιρὸ. Τὰ προϊόντα τὰ ὅποια βλέπουμε ἐδῶ μέσα σήμερον ἀγοράστηκαν μετὰ χρήματα τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου, καρπὸς τοῦ Ἐράνου τῆς Ἀγάπης καὶ δωρεῶν, γιὰ νὰ προσφερθοῦν Δωρεάν.

Ἡ λειτουργία τοῦ Κοινωνικοῦ Παντοπωλείου στελεχώνεται ἀπὸ τὶς κυρίες τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τῆς Μητροπόλεώς μας, καὶ οἱ ὅποιες πιστεύουν στὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας καὶ συμπαρίστανται ὑλικῶς καὶ ἠθικῶς. Ὡς υπεύθυνος τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου, τὶς εὐχαριστῶ γιὰ τὴν προσφορὰ τους καὶ γιὰ ὅλα ὅσα ἔκαναν γιὰ νὰ στηθεῖ τὸ Κοινωνικὸ Παντοπωλεῖο. Εὐχαριστοῦμε καὶ ὅλους ἐσᾶς ποῦ εἴστε σήμερον ἐδῶ.

Πιστεύω ὅτι στὴ σύγχρονη ἐποχὴ, στὴν ὁποία κυριαρχεῖ ὁ ἄκρατος καταναλωτισμὸς καὶ ὁ ἐγωισμὸς, τὸ φιλάνθρωπο ἔργο, ἀναδεικνύει τὴν φιλανθρωπία, ὄχι μόνον ὡς ἀρετὴ καὶ ἰδανικὸ, ἀλλὰ καὶ ὡς ὁδὸ ποῦ ὀδηγεῖ στὴν ἐσωτερικὴ μεταμόρφωση τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ Ἐκκλησία, νοουμένη ὄχι ὡς θεσμὸς μετὰ τὴν δική της λογική, ἀλλὰ ὡς σῶμα πιστῶν μετὰ Κεφαλὴ τὸν Ἰησοῦ Χριστό, θὰ συνεχίσει τὸ ἔργο της, διδάσκουσα «ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν» (Ιω.

1, 54). Θα συνεχίσει να μάχεται για τα προβλήματα του πλησίον, γνωρίζοντας ότι ακριβώς εκεί, στον πλησίον, είναι κατατεθειμένος ο Λόγος της, το άγιο δισκοπότηρο της Θείας Εύχαριστίας.

Δωρεές για τὸ Γενικὸ Φιλόπτωχο Ταμείο καὶ τὸ Κοινωνικὸ Παντοπωλεῖο

• π. Ιωάννης Βατάλης 500 €. • Μάρκος Γεωργιάς 100 €. • Ἀθανάσιος Κοζικόπουλος 300 €. • Ἐμμανουὴλ Πλιάκης 50 €. • Περιστέρα Γούλα 50 €. • Λεωνίδας Ἀποστολίδης 10 €. • Βασιλικὴ Σπινάρη 300 €. • Εὐθυμία Τζουρά 150 €. • Σύλλογος Καθηγητῶν 2ου Γενικοῦ Λυκείου 50 €. • Ἀθανάσιος Γκέρτσος 1000 €. • Ἐμορφίλη Τουμπουλίδου 50 €. • Δημήτριος Ἀθανασιάδης 100 €. • π. Χρῆστος Ζαχαράκης 100 €. • Στέφανος Ροδόπουλος 100 €. • π. Κοσμᾶς Περχανίδης 50 €. • Καλογερίδου Ἀναστασία, Καστοριά, 20 €. • Τερνενοπούλου Μαρία, Σέρβια, 10 €. • Παπαχαρισίου Δημήτριος, Λιβαδερό, 10 €. • Δανάτσας Εὐθύμιος, Τρανόβαλτο 20 €. • Παραστατίδου Ζωή, Λυγερί, 10 €. • Λαγιώνας Νικόλαος, Σέρβια, 15 €. • Παντισίδης Γεώργιος, Σκίτη, 10 €. • Παρασκευοπούλου Μαρία, Σκίτη, 20 €. • Βατάλης Ιωάννης, Λευκοπηνί, 5 €. • Καφτηράνης Νικόλαος, Πλατανόρευμα, 10 €. • Ἀσκαρίδου Δέσποινα, Σκίτη 10 €. • Παπακωνσταντίνου Ξενοφών, Σέρβια, 25 €. • Φασούλας Ιωάννης, Κοζάνη 10 €. • Πασχώνη Βασιλική, Κοζάνη, 20 €. • Ζέρβας Γεώργιος, Ἀγ. Παρασκευή, 20 €. • Κοσμίδης Στέργιος, Σκίτη, 20. • Καζαντζίδου Στυλιανή, Ν. Κλείτος, 40 €. • Ντοβόλης Ἀχιλλέας, Τρανόβαλτο, 35 €. • Σπυρόπουλος Κων/νος, Αἴγιο, 20 €. • Γκοτσινός Ἐλευθέριος, Πάτρα, 50 €. • Κόκλας Ἀγαθάγγελος, Καλλιθέα, 50 €. • Πουπνάρα Δανάη, Κοζάνη, 100 €. • Παπαδοπούλου Ντίνα, Εὔβοια, 20 €. • Καλλιακούδας Χαρίσιος, Ἀθήνα, 10 €. • Γαλανόπουλος π. Νίκων, 50 €. • Ζαμπούκας Μίχος, Λιβαδερό, 20 €. • Βουδούρης Κων/νος, Ἀθήνα, 20 €. • Ξενίτη Βασιλική, Λαμία, 20 €. • Φλῶρος Βασίλειος, Αἴγιο, 50 €. • Σμελίδης Δημήτριος, Κοζάνη, 30 €. • Ἀγγελοπούλου Ἀνδρομάχη, Χολαργός, 20 €. • Δοκιανός Σπύρος, Γλυφάδα, 50 €. • Πατεράκης Φιλίμων, Ἀθήνα, 100 €. • Τσιανάκας Νικόλαος, Ἄ. Κώμη, 10 €. • Τζιντζιός Γεώργιος, Κοζάνη, 20 €. • Σὺλ. Συνταξ. Ἀπόστρατων Ἀξιωματικῶν Κοζάνης 15 €. • Μητρόπουλος π. Κων/νος, Καλάβρυτα, 50 €. • Τζουρά Εὐθυμία, Αἴγιο, 70 €. • Ἱ.Μονὴ Παναγίας Ἐλεούσης, Κανάρες Ἀχαΐας, 50 €. • Σιδιρᾶς Ἀναστάσιος, Περιστέρι, 20 €. • Κογκλάτος Μάρκος, Νάξος, 50 €.

• Ψαριανός π. Λεωνίδης, Ἀθήνα, 100 €. • Ἱ.Μονὴ Παναγίας Σουμελά, π. Σεραφεῖμ Ἀτματζίδης 20 €. • Εὐσταθίου Θεόδωρος, Αἴγιο, 100 €. • Φαρμάκη Μαρία, Σέρβια 10 €. • Λάσπα Μαρία, Σέρβια, 10 €. • Κιτηρίδου Μαρία 20 €. • Ἀμαραντίδου Μαργαρίτα Ν. Κλείτος, 20 €. • Τσακαλίδης Εὐστάθιος, Σκίτη, 50 €. • Δίτσκος Μιλτιάδης, Ν. Καρδιά. • Τσιώτσας Ἀναστάσιος Ν. Καρδιά, 5 €. • Γκουντιός Νικόλαος, Σέρβια, 20 €. • Κυριακὴ Βασιλική 20 €.

Δωρεές σὲ εἶδη καὶ τρόφιμα. Μεγάλες ποσότητες σὲ τρόφιμα καὶ εἶδη προσέφεραν στὸ Κοινωνικὸ Παντοπωλεῖο οἱ: • Ἱ.Ναὸς Ἁγίας Τριάδος Δρεπάνου • ἡ Δ'τάξη τοῦ 9ου Δημοτικοῦ Σχολείου Κοζάνης • Στιούκης Ἰωάννης • 3ο Γυμνάσιο Κοζάνης • Γκλούμπας Γεώργιος • Ἱ. Ν. Ἀγ. Γεωργίου Πολυμύλου • Σάββας Χρῆστος • Χαλκιάδακη Ἀργυρώ • Μπαλιάκα Αἰκατερίνη • Ἱ.Ν.Παναγίας Φανερωμένης • Ἱ.Ν.Ἀγ. Κων/νου καὶ Ἑλένης Κοζάνης • Ἱ.Ν.Ἀγίων Ἀναργύρων Κοζάνης • Γάτας Κων/νος • Ἐάρχας Γεώργιος, Βόνιτσα.

Ἀπαραίτητα δικαιολογητικά

Γιὰ νὰ εἶναι κάποιος δικαιούχος στὸ Κοινωνικὸ Παντοπωλεῖο θὰ πρέπει νὰ προσκομίσει στὸ Γραφεῖο τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τὰ ἑξῆς δικαιολογητικά:

Φωτοτυπία ἀστυνομικῆς ταυτότητας.

Βεβαίωση μόνιμης κατοικίας (λογαριασμός ΔΕΗ). Πιστοποιητικὸ οἰκογενειακῆς κατάστασης.

Πρόσφατο ἐκκαθαριστικὸ Ἐφορίας ἢ ὑπεύθυνη δήλωση περὶ μὴ ὑποχρεωτικῆς ὑποβολῆς φορολογικῆς δήλωσης, θεωρημένης ἀπὸ τὴ Δ.Ο.Υ.

Ἀπόφαση Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ ἄλλου δημόσιου φορέα, ἐφόσον ὑπάρχει πρόβλημα ὑγείας.

Κάρτα ἀνεργίας, ἐφόσον πρόκειται γιὰ ἀνεργούς (φωτοτυπία καὶ τὸ πρωτότυπο).

Γνωμάτευση Πρωτοβάθμιας Ἐπιτροπῆς περὶ ποσοστοῦ ἀναπηρίας, ἐφόσον πρόκειται γιὰ ΑΜΕΑ.

Βεβαίωση ἀπὸ τὴν Κοινωνικὴ Πρόνοια.

Βεβαίωση ἀπὸ τὸν Ἱερέα τῆς ἐνορίας ποῦ ἀνήκει.

10. Ἐντυπο Ε9 θεωρημένο.

Μέρες καὶ ὥρες λειτουργίας

Δευτέρα: 11:00- 13:00

Τετάρτη: 18:00-20:00

Ὅπως κάθε χρόνο, πρὶν τὶς γιορτὲς τῶν Χριστουγέννων, διενεργήθηκε στὴ Μητροπολιτικὴ Περιφέρεια Σερβίων καὶ Κοζάνης ὁ Ἔρανος τῆς Ἀγάπης, ποὺ σκοπὸ ἔχει νὰ ἀπαλύνει τὶς ποικίλες ἀνάγκες τῶν ἀδελφῶν μας, ποὺ περιμένουν συμπαράσταση καὶ βοήθεια. Ἡ ἀνταπόκριση τοῦ κόσμου στὸ κάλεσμα αὐτὸ τῆς ἀγάπης ὑπῆρξε θετικὴ καὶ σὲ πολλὰς περιπτώσεις ἀπλόχερη. Παρόλα αὐτὰ ἡ ἄσκηση τῆς φιλανθρωπίας ἀπαιτεῖ ἐτησίως ποσὰ πολὺ μεγαλύτερα ἀπὸ τὰ συλλεγόμενα καὶ

καλύπτονται ἀπὸ τὰ φιλανθρωπικὰ ἰδρύματα τῆς Μητροπόλεως καὶ ἀπὸ δωρεές.

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολη εὐχαριστεῖ θερμὰ τὸν πιστὸ λαὸ τῆς γιὰ τὴ συνεισφορά του στὴν ἄσκηση τῆς φιλανθρωπίας, καθὼς καὶ ἐκείνους ποὺ βοήθησαν στὴ διενέργεια τοῦ ἐράνου καὶ εὐχεται σ' ὅλους τὴν παρὰ τοῦ Κυρίου, προσωπικὴ καὶ οἰκογενειακὴ, χάρη καὶ εὐλογία.

Ἀναλυτικὰ, κατὰ ἐνορία, τὰ ποσὰ ποὺ συλλέχθηκαν ἀπὸ τὸν ἔρανο τῆς Ἀγάπης ἔχουν ὡς ἑξῆς:

ΕΡΑΝΟΣ ΑΓΑΠΗΣ 2009-2010			
ΠΟΛΙΣ Η ΧΩΡΙΟΝ	ΠΟΣΟ (€)	ΠΟΛΙΣ Η ΧΩΡΙΟΝ	ΠΟΣΟ (€)
Ἅγιος Δημήτριος	500,00	Κοζάνη	
Ἁγία Παρασκευή	500,00	Ἁγία Παρασκευή	0,00
Ἅγιος Χαράλαμπος	250,00	Ἅγιος Ἀθανάσιος	500,00
Αἰανή	450,00	Ἅγιος Δημήτριος	1000,00
Ἄκρινη	200,00	Ἅγιος Νικάνωρ	500,00
Ἀλωνάκια	100,00	Ἅγιος Νικόλαος	3000,00
Ἀνθότοπος	300,00	Ἅγιοι Κων/νος & Ἑλένη	0,00
Ἄνω Κώμη	157,00	Παναγία Φανερωμένη	1500,00
Ἄργιλλος	200,00	Ἅγιοι Ἀνάργυροι	800,00
Αὐλές	300,00	Ἅγιος Γεώργιος	500,00
Βαθύλακος	500,00	Κοῦλα	335,00
Βατερό	400,00	Κοιλάδα	200,00
Βελβενδοῦ Κοίμ. Θεοτόκου	1500,00	Κοντοβούμι	0,00
Βελβενδοῦ Ἁγ. Διονύσιος	500,00	Κρανίδια	200,00
Βοσκοχώρι	150,00	Κρόκος	700,00
Γοῦλες	200,00	Κτένι	600,00
Δρέπανο	365,00	Λάβα	0,00
Ἐλάτη	80,00	Λαζαράδες	200,00
Κάτω Κώμη	400,00	Λιβαδερό	600,00
Θυμαριά	0,00	Λευκόβρυση	400,00
Ἴμερα	300,00	Λευκοπηγή	1000,00
Καισαρεία	250,00	Μαυροδένδρι	600,00
Καλαμιά	85,00	Μεσιανή	400,00
Καπνοχώρι	0,00	Μεταξά	400,00
Καρδιά Νέα	350,00	Μηλιά	120,00
Καρυδίτσα	500,00	Μικρόβαλτο	300,00
Καστανιά-Ἁγ. Θεόδωροι	400,00	Ν. Νικόπολις	40,00
Κερασιά	200,00	Ξηρολίμνη	300,00
Κλειτός	0,00	Οἰνὴ	0,00
Πολύμυλος	3000,00	Παλαιογράτσανο	200,00
Πολύρραχος	230,00	Πετρανά	200,00
Ποντοκώμη	1000,00	Πλατανόρευμα	600,00
Προσήλιο	120,00	Πτελέα	25,00
Πρωτοχώρι	120,00	Σιδερά	0,00
Ροδιανή	300,00	Λιβερά	35,00
Ροδίτης	800,00	Σκήτη	100,00
Ρύμνιο	50,00	Τετράλοφος	320,00
Σερβίων Ἁγ. Κυριακή	500,00	Τρανόβαλτο	475,00
Σερβίων Ἁγ. Γεώργιος	650,00	Τριγωνικό	400,00
Πύργος	0,00	Φρούριο	50,00
Σπάρτος	0,00	Χαραυγή Νέα	800,00
Ἄνω Δρέπανο	0,00	Νεραΐδα	100,00
Λεύκαρα	200,50	Κήπος	88,00
		ΣΥΝΟΛΟ	30974,00

ΕΡΑΝΟΣ ΑΓΑΠΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΥΣΤΕΡΗΜΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΣΣΕΥΜΑ

Δωρεές πρὸς τὸ Τιάλειον Ἐκκλησιαστικὸν Γηροκομεῖον Κοζάνης «Ἅγιος Παντελεήμων», εἴτε χρηματικές, εἴτε σὲ εἶδη καὶ γεύματα, προσέφεραν εὐγενῶς:

♦ Δ.Ε.Η. Ὁρυχεῖο Κύριου Πεδίου ♦ Τ.Ε.Ι. Δυτικῆς Μακεδονίας ♦ Δήμος Κοζάνης ♦ Α' Σῶμα Στρατοῦ, Στρατηγὸς Γεώργιος Κεχαγιάς προσφορά τροφίμων. ♦ Ἀθανάσιος Κοσματόπουλος προσφορά πετρελαίου θέρμανσης. ♦ Σωματεῖο Ἀλουμινοκατασκευαστῶν Νομοῦ Κοζάνης ἐπίσκεψη καὶ προσφορά τροφίμων καὶ εἰδῶν ἀτομικῆς ὑγιεινῆς. –Ροταράκτ, Ὁμιλὸς Κοζάνης ἐπίσκεψη καὶ προφορὰ μεγάλης ποσότητας τροφίμων. ♦ Σύλλογος Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων ΥΕΘ/ΓΕΣ Κοζάνης ἐπίσκεψη καὶ προσφορά σημαντικῆς ποσότητας τροφίμων. ♦ Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίων Κων/νου καὶ Ἑλένης Κοζάνης 500 € γιὰ κάλυψη τῶν ἀναγκῶν τοῦ Γηροκομείου. ♦ Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίας Παρασκευῆς Κοζάνης 500 € γιὰ κάλυψη ἀναγκῶν τοῦ Γηροκομείου. ♦ Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίου Δημητρίου Κοζάνης 500 € γιὰ κάλυψη ἀναγκῶν τοῦ Γηροκομείου. ♦ Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίας Κυριακῆς Σερβίων 500 € γιὰ κάλυψη τῶν ἀναγκῶν τοῦ Γηροκομείου. ♦ Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίας Παρασκευῆς Ἁγίας Παρασκευῆς 500 € γιὰ κάλυψη τῶν ἀναγκῶν τοῦ Γηροκομείου. ♦ Ἱερὸς Ναὸς Γεννήσεως Θεοτόκου Πλατανορεύματος 400 € γιὰ κάλυψη τῶν ἀναγκῶν τοῦ Γηροκομείου. ♦ Ἱερὸς Ναὸς Τιμίου Προδρόμου Λευκοπηγῆς 250 € γιὰ κάλυψη τῶν ἀναγκῶν τοῦ Γηροκομείου. ♦ Ἱερὸς Ναὸς Πέτρου καὶ Παύλου Ἰμέρων 200 € γιὰ κάλυψη τῶν ἀναγκῶν τοῦ Γηροκομείου. ♦ Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίου Νικολάου Λιβαδεροῦ 100 € γιὰ κάλυψη τῶν ἀναγκῶν τοῦ Γηροκομείου. ♦ Φιλόπρωχος Ἀδελφότης Κυριῶν Βελβεντοῦ «Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ» 100 € γιὰ γεῦμα γερόντων. ♦ Κωνσταντῖνος Κοκόλης 500 €. ♦ Ἀλεξάνδρα Κωσταρέλλη ♦ Μαρκοπούλου, κάτοικος Ἀθηνῶν 300 € εἰς μὴμη πολυαγαπημένου συζύγου Πάτροκλου Μαρκόπουλου. ♦ Μαρία Παπαδοπούλου 200 € εἰς μὴμη τοῦ συζύγου της Χρήστου Παπαδοπούλου. ♦ Οἰκογένεια Κατερίνας Τσιαρτσιῶνη 200 € στή μὴμη τοῦ ἀγαπημένου συζύγου καὶ πατέρα Νικολάου γιὰ τὴ συμπλήρωση τεσσάρων ἐτῶν ἀπὸ τὸ θάνατό του. ♦ Εὐαγγελία Κωνσταντοπούλου 200 € γιὰ προσφορά γεύματος στίς 7/5/11 εἰς μὴμη τοῦ συζύγου της Ἰωάννη Κωνσταντοπούλου. ♦ Οἰκογένεια Ἰωάννη Δρίζη τοῦ Θεοδώρου 200 € εἰς μὴμη προσφίλων προσώπων. ♦ Ἡ οἰκογένεια τοῦ Ἰωάννη Σιαμάτη (Σιαμέτη) εἰς μὴμη τοῦ συζύγου, πατέρα καὶ παπποῦ Ἰωάννη προσφέρει ἀντὶ ἐτήσιου μνημοσύνου τὸ ποσὸ τῶν 150 € στὸ Γηροκομεῖο Κοζάνης. ♦ Ἀναστασία Κισκίνη 150 € γιὰ γεῦμα στίς 20/3/11 εἰς μὴμη τῆς πεθερᾶς της Ἰωάννας Γκουτζιζομήτρου γιὰ τὸ 40ήμερο μνημόσυνο. ♦ Σουλτάνα Δεληζήση 130 € εἰς μὴμη τῆς μητέρας της Γιαννούλας Βογιατζῆ. ♦ Στέφανος Λιάκος 120 € γιὰ γεῦμα γερόντων εἰς μὴμη Μαριάνθης Γκάγκου. ♦ Δημήτριος Δρίζης

τοῦ Ἰωάννη 100 € εἰς μὴμη ἀξέχαστου συγχωρωδοῦ Ἀθανασίου Πούχια. ♦ Καίτη, Γιώργος καὶ Μαίρη Δε-
λιαλή 100 € εἰς μὴμη τῶν γονέων τους. ♦ Θεόδωρος
Στεφανίδης 100 € εἰς μὴμη τῶν παπποῦδων καὶ
τοῦ θεοῦ του Κων/νου Ἀκριτίδη. ♦ Δημήτριος Σια-
πανίδης 100 € εἰς μὴμη τοῦ πατέρα του Ἰωάννου
Σιαπανίδη καὶ τοῦ θεοῦ του Κων/νου Ἀκριτίδη. ♦
Νικόλαος Κιβρακίδης 100 € γιὰ γεῦμα στίς 19/3/11
εἰς μὴμη τῆς συζύγου του Ρωδάμας καὶ τῶν γονέων
του Μελετίου καὶ Οὐρανίας. ♦ Ἰωάννης Δοβῶνης
70 €. ♦ Παρέα τοῦ Ἀθανασίου Πούχια 80 € εἰς
μὴμη Ἀθανασίου Πούχια. ♦ Μιχαὴλ Πούχιας 50 €
εἰς μὴμη Ἀθανασίου Πούχια καὶ Στέλλας Πούχια. ♦
Κρίτων Βαβίτσας 50 € εἰς μὴμη προσφίλων προσώ-
πων. ♦ Εὐη Παπαδοπούλου 50 €. ♦ Αἰκατερίνη Ταγ-
τεβερενίδου 50 € εἰς μὴμη τοῦ συζύγου της Δη-
μητρίου. ♦ Μαρούλα Δισλάκη 50 €. ♦ Καλλιόπη Ζα-
ρογιάννη τοῦ Ἰωάννη 20 € γιὰ κάλυψη τῶν ἀναγκῶν
τοῦ Γηροκομείου. ♦ Εὐαγγελία Τζιουράλη 10 €. ♦
Μαρία Πατιά 10 €. ♦ Γεώργιος Βαβλιάρης ἀπὸ Αἰανὴ
προσφορά κρεάτων. ♦ Οἰκογένεια Μαρθαίου Γκα-
σιῶνα ἀπὸ Πτολ/δα προσφορά μεγάλης ποσότητας
σὲ ὄσπρια. ♦ Οἱ Μαθητὲς καὶ ὁ Σύλλογος Καθηγητῶν
3ου Γυμνασίου Κοζάνης (Τσόκκος Κυριάκος Διευ-
θυντῆς, Ἄννουλίδου Δήμητρα ♦ Ὑποδιευθύντρια,
Τουμανίδου Ἀρετὴ Ὑποδιευθύντρια, Βαχτσεβάνου
Μαλαματῆ Θεολόγος καθηγήτρια καὶ Βαῖτσοπούλου
Μαρία Γεωπόνος ἐκπαιδευτικὸς) ἐπίσκεψη καὶ προ-
σφορά τροφίμων καὶ εἰδῶν ἀτομικῆς ὑγιεινῆς. ♦
Μαθητὲς καὶ Μαθήτριες τοῦ Τμήματος Κομμωτικῆς
των Ἐπαγγελματικῶν Σχολῶν (ΕΠΑ.Σ.) Κοζάνης προ-
σφορά τροφίμων καὶ κούρεμα στοὺς γέροντες. ♦
Στέλλα Κουτσιμάνη-Μαγκλάρα προσφορά γεύματος
εἰς μὴμη τῆς μητέρας της Ὀλγας Κουτσιμάνη. ♦
Σύλλογος Ἡπειρωτῶν Νομοῦ Κοζάνης προσφορά
τροφίμων ♦ Πολιτιστικὸς Σύλλογος Μαυροδενδρίου
προσφορά τροφίμων. ♦ Ἀφοὶ Βλιαγκόφτη προσφορά
φρούτων καὶ λαχανικῶν. ♦ Ἰχθυοπωλεῖο Ἰωάννη
προσφορά ψαριῶν. ♦ Ἀπόστολος καὶ Δημήτριος Πα-
παϊκονόμου προσφορά τροφίμων γιὰ γεῦμα εἰς
μὴμη τῶν γονέων τους Ἀθανασίου καὶ Εὐαγγελίας.
♦ Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίου Γεωργίου Κλείτου προσφορά
μῆλων. ♦ Ἰωάννης Παπανικολάου προσφορά γεύμα-
τος. ♦ Ἱερεὺς Θωμᾶς Μπασιδέκης προσφορά λαχα-
νικῶν. ♦ Ὁμάδα Συνεργασίας τοῦ Σώματος Ἑλληνι-
κοῦ Ὁδηγισμοῦ ἐπίσκεψη τὴν Τετάρτη 13 Ἀπριλίου
καὶ προσφορά τροφίμων καὶ εἰδῶν ἀτομικῆς ὑγιεινῆς.
♦ Παῦλος Σιδηρόπουλος προσφορά αὐγῶν. ♦ Νικό-
λαος Χαϊτίδης προσφορά ἀπορρυπαντικοῦ εἰς μὴμη
τῶν παπποῦδων του. ♦ Ἀστέριος Φαρμάκης προσφορά
τυροκομικῶν προϊόντων εἰς μὴμη τῶν γονέων του.
♦ Ἀναστάσιος Προδρομίδης προσφορά τυροκομικῶν
προϊόντων. ♦ Γεώργιος Σγοῦρος προσφορά τυρο-
κομικῶν προϊόντων. ♦ Ἱερεὺς Θεοφύλακτος Δαλα-
γεώργος ἀπὸ Πολύρραχο προσφορά αὐγῶν. ♦ Ἄρτο-

ποιείο Ρούσσης Ρουσόπουλος προσφορά ἄρτων καὶ ἄρτοσκευασμάτων. ♦ Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Αὐλῶν προσφορά τροφίμων. ♦ Χαράλαμπος Γεωργιάδης προσφορά αὐγῶν. ♦ Κων/νος Αἰβαλιώτης προσφορά σέ πατάτες. ♦ Εὐσταθιάδης προσφορά τροφίμων.

Δωρεές πρὸς τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη:

- ♦ Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παῦλος 3.000 €
- ♦ Ἰ. Ν. Ἀγ. Κυριακῆς Σερβίων 275 €
- ♦ Ἰ. Ν. Κοιμήσεως Θεοτόκου Βελβενδοῦ 274 €
- ♦ Διακουμάκης Εὐάγγελος 4.000 \$
- ♦ Γαβαλᾶς Νικόλαος 5.000 €
- ♦ Ἰ. Ν. Τιμίου Προδρόμου Λευκοπηγῆς 140 €
- ♦ Ἰ. Ν. Ἀγ. Κων/νου καὶ Ἑλένης Κοζάνης 1300 €
- ♦ Ἰ. Ν. Ἀγ. Νικολάου Κρόκου 135 €
- ♦ Διακουμάκης Ἰωάννης 100 €
- ♦ Μάρμαρα Βούρκα Α.Ε. 900 €
- ♦ Βογιατζῆς Νικόλαος 550 €
- ♦ π. Δημήτριος Ἀντωνόπουλος 200 €

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολη εὐχαριστεῖ θερμὰ τοὺς δωρητὲς καὶ εὐχεται τὴν παρὰ τοῦ Κυρίου ἀντιδωρεὰ καὶ εὐλογία.

Εὐχαριστήριον

Μετὰ πολλῆς συγκινήσεως ἐπιθυμοῦμεν ὅπως εὐχαριστήσωμεν τὴν ἐρίτιμον κυρίαν Ἀνδρομάχην Γρηγοριάδου, Ὀδοντίατρον, Ἐλεγκτὴν καὶ Ἐπιθεωρητὴν ΤΑΠΟΤΕ, ἐκ Παλαιοῦ Ψυχικοῦ Ἀθηνῶν, ἡ ὁποία προσέφερεν διὰ τὸ ἀποκαθιστάμενον Ἱερὸν Ἐπισκοπεῖον τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἐπιπλα, βιβλία, σερβίτσια φαγητοῦ, ὅλα συλλεκτικὰ ἀντικείμενα, καὶ δύο πίνακες ζωγραφικῆς τοῦ διακεκριμένου ζωγράφου Κωνσταντίνου Γρηγοριάδου, ἀδελφοῦ τῆς, εἰς μνήμην τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς Παρασκευῆς Χρυσούλας, καθηγητρίας Γαλλικῆς.

Εὐχόμεθα ὅπως ὁ Κύριος τῆς πίστεώς μας Ἰησοῦς χαρίζῃ υἱεῖαν εἰς τὴν κυρίαν Ἀνδρομάχην, ἀναπαύῃ δὲ τὴν ψυχὴν τῆς ἀδελφῆς τῆς ἐν τῷ Παραδείσῳ μετὰ τῶν ἁγίων.

Ὁ Μητροπολίτης

Ὁ Σερβίων καὶ Κοζάνης Παῦλος

ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΝΑΞΑΡΙ¹

Ὁ ὅσιος Ἰωάννης ὁ Παλαιολαυρίτης

Βαθειὰ εἶναι πάντα ἡ ἀγάπη, πού ἔχουν οἱ ἄνθρωποι γιὰ τὸν τόπο πού γεννήθηκαν. Ἡ ζωὴ τους εἶναι δεμένη μέ πρόσωπα καὶ πράγματα, πού τὰ γνώρισαν μόλις ἄρχισαν νά καταλαβαίνουν τὸν κόσμο. Ἡ ξενητεία εἶναι πάντα ἀφιλόξενη καὶ τό ψωμί τῆς εἶναι πικρό, γι' αὐτό καὶ ἡ νοσταλγία τῶν ξενητεμένων εἶναι ἀπό τὰ πιό λεπτά ἀνθρώπινα συναισθήματα, καθὼς τό βλέπομε στὰ τραγούδια τῆς ξενητείας. Ἐν ἀπό αὐτά τὰ τραγούδια τελιώνει μέ αὐτά τὰ λόγια: “Χαρά στον ὄπου νταγιαντᾶ” - χαρά σέ κείνον πού ἀντέχει στὴν πικρὴ ζωὴ τῆς ξενητείας. Γι' αὐτό κι οἱ ὄσιοι ἀσκηταὶ ἐπάλαιψαν καὶ μέ τοῦτο τό φυσικό συναίσθημα τοῦ ἀνθρώπου. Ἐφευγαν ἀπό τὸν τόπο τους κι ἔπαιρναν τὸν δρόμο γιὰ ξένα μέρη. Ἐκεῖ, ἄγνωστοι καὶ μόνο “τῷ θεῷ γινωσκόμενοι”, ἀπαλλαγμένοι ἀπό κάθε δεσμό σέ πρόσωπα καὶ πράγματα, ἐδίνονταν στὸν Θεό. Τέτοιοι εἶναι ὁ ὅσιος Ἰωάννης ὁ Παλαιολαυρίτης, τὸν ὁποῖον ἐορτάζει σήμερα (20 Ἀπριλίου) ἡ Ἐκκλησία.

¹ Ἐπισκόπου, Διονυσίου Λ. Ψαριανοῦ, Μικρὸς Συναξαριστής, Ἀθήναι 1980.

Αὐτὸ σημαίνει μέ σημερινὰ λόγια: «Κι ἀπάντησε ὁ ἄλλος ληστής τὸν πρῶτο (ὁ ὁποῖος κορόιδευε τὸ Χριστὸ τὴν ὥρα πού ἦταν καὶ οἱ τρεῖς στὸ μαρτύριο τῆς σταύρωσης) κατηγορώντας καὶ λέγοντας σ' αὐτόν: δὲν φοβᾶσαι τὸ Θεὸ πού γιὰ τὸ ἴδιο ἔγκλημα θρίσκεσαι ἐδῶ; Καὶ ἐμεῖς βέβαια δίκαια εἴμαστε ἐδῶ, γιὰτι αὐτὸ πού παθαίνουμε εἶναι ἄξιο τῶν πράξεών μας, ὅμως αὐτὸς δὲν ἔκανε τίποτα ἄδικο καὶ τὸ κακό. Καὶ ἀπευθυνόμενος στὸν Ἰησοῦ τοῦ λέει: -Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Καὶ τότε ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπαντᾷ: -Ἀπὸ σήμερα δὰ εἶσαι μαζί μου στὸν Παράδεισο».

Τὰ λόγια αὐτὰ τοῦ ληστῆ χαρακτηρίζονται ἀπὸ τὴν «ἀνθρώπινη λογικὴ» ἀπ' τὴν ὁποία ἀπορρέει καὶ ἡ ἔννοια τοῦ δικαίου. Ἐνῶ ὁ δεύτερος ληστής δὲ δίνει δίκαιο στίς ὕβρεις καὶ στὰ περιπαιχτικά λόγια τοῦ πρώτου λέγοντας ὅτι «ἐμεῖς καλὰ πάθαμε». Στὴ συνέχεια ζητᾷ τὴ μεία τοῦ Ἐσταυρωμένου Ἰησοῦ καὶ στὴ φράση: « μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ βασιλείᾳ σου» ὑποδηλώνει τὴν μετάνοια πού εἶναι πράξη τῆς ὑπέρβασης, καθὼς καὶ μιὰ πράξη λυτρωτικοῦ ἐξαγνισμού. Εἶναι πράξη ὑπέρβασης γιὰτι ὑπερβαίνει, ξεπερνᾷ τὴν ἀνθρώπινη λογικὴ καὶ τὸν ὁδηγεῖ στὴ σφαῖρα τῆς ἀπόλυτης ἀλήθειας καὶ τῆς θρησκευτικῆς πίστεως. Ὅμως εἶναι καὶ πράξη λυτρωτικὴ καὶ σωτήρια, ἡ ὁποία τὸν ὁδηγεῖ στὴν «τελειώση».

Ἐκεῖνο πού μένει ὡς συμπέρασμα ἀπὸ τὴν ἀντίληψη αὐτῆ τῆς ἀξιολόγησης τοῦ ἀνθρώπινου ἔργου εἶναι ἡ ἀντιδιαστολὴ τῆς ἀρχαιοελληνικῆς ἀντίληψης περὶ λογικῆς ἀξιολόγησης τῆς πορείας τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὴ μιὰ μεριά καὶ ἡ ὑπέρβαση τῆς λογικῆς αὐτῆς, πού σύμφωνα μέ τὸν Χριστιανισμό, δημιουργεῖ ἡ μετάνοια τοῦ ἀνθρώπου, ὁδηγώντας τον στὴν κάθαρση καὶ στὸν ἐξαγνισμό!

ΧΡΟΝΙΚΑ ♦ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ♦ ΣΧΟΛΙΑ

ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΕΡΒΙΩΝ ΚΑΙ ΚΟΖΑΝΗΣ

ΜΑΡΤΙΟΥ-ΑΠΡΙΛΙΟΥ

2011

1 -3, Θεία Λειτουργία 'Ι.Ν. Άγ. Χαράλαμπος Βελβενδού. **3 -3**, Έκδηλωση ΚΕΠΕΘΑ Νομαρχία Κοζάνης. **6 -3**, Θεία Λειτουργία 'Ι.Ν. Κοσμά του Αίτωλου. -Α' Κατανυκτικός Έσπερινός 'Ι.Ν. Άγ. Κων/νου κ' Ελένης Κοζάνης. Όμιλητής ό Πανοσιολογιώτατος Άρχιμανδρίτης π. Ίωαννίκιος Άθανασιάδης, Άρχιερατικός Έπίτροπος Πρεσβών με θέμα: «'Η Μεγάλη Τεσσαρακοστή πού δέν ζούμε». **7 -3**, Συμπροσευχήθηκε στό Μ. Απόδειπνο 'Ι.Ν. Άγ. Κων/νου κ' Ελένης Κοζάνης. **9 -3**, Προηγιασμένη Θεία Λειτ. 'Ι.Ν. Γεν. τής Θεοτόκου Πλατανορέυματος. -Χοροστάτησε & κήρυξε τόν θείο λόγο. Προηγ. Θ. Λειτ. 'Ι.Ν. Άγ. Διονυσίου Βελβενδού. **10 -3**, Δέχθηκε έθιμοτυπική έπίσκεψη από τόν νέο Διευθυντή Άστυνομίας Δυτικής Μακεδονίας κ. Χονδρό Βάιο. **11 -3**, Α' Χαιρετισμοί 'Ι.Ν. Κοιμήσεως τής Θεοτόκου Βελβενδού. **13 -3**, Θεία Λειτουργία 'Ι.Κ.Ν. Άγίου Νικολάου Κοζάνης - Β' Κατανυκτικός Έσπερινός Άγιο Νικόλαο Κοζάνης. Όμιλητής ό Πανοσιολογιώτατος Άρχιμανδρίτης π. Μακάριος Γρινιεζάκης, Έεροκήρυξ Έερās Άρχιεπισκοπής Κρήτης, Δρ. Ίατρικής, με θέμα: «'Τό πνεύμα τής Μεγάλης Τεσσαρακοστής μέσα από τήν εύχή του Όσίου Έφραίμ του Σύρου». **14 -3**, Έρατική Σύναξη στον 'Ι.Ν. Άγ. Κων/νου & Ελένης Κοζάνης. **15 -3**, Δέχθηκε έθιμοτυπική έπίσκεψη του νέου Γενικού Διευθυντή Άστυνομίας Ν. Κοζάνης κ. Καραίσκου Γεωργίου. **16 -3**, Έπίσκεψη στον Οίκουμενικό Πατριάρχη κ. κ. Βαρθολομαίον, στην Κωνσταντινούπολη. **18 -3**, Β' Χαιρετισμοί 'Ι.Ν. Άγ. Γεωργίου Σερβίων. **19 -3**, Θεία Λειτουργία 'Ι.Ν. Άγίου Γεωργίου Κήπου & χειροτονία εις Πρεσβύτερον του Διακόνου Διογένη Κοντού. **20 -3**, Θεία Λειτουργία 'Ι.Ν. Άγ. Γεωργίου Μικροβάλου. - Γ' Κατανυκτικός Έσπερινός 'Ι.Ν. Άγ. Δημητρίου Κοζάνης. Όμιλητής ό Πανοσιολογιώτατος Άρχιμ. π. Νικηφόρος Ψυχλούδης, Δ/ντής Δημοτικής Έκπαιδευσεως Θεσσαλονίκης με θέμα: «'Η Προσευχή στη ζωή μας». **24 -3**, Δέχθηκε έθιμοτυπική έπίσκεψη από τόν Ύποστράτηγο του Α' Σώματος Στρατού Διοικητή κ. Ίωάννη Κεχαγιά. **25 -3**, Θεία Λειτουργία 'Ι.Καθ.Ν. Άγ. Νικολάου & Δοξολογία. Στη συνέχεια παρακολούθησε τήν Παρέλαση. - Έσπερινό καί Γ' Χαιρετισμούς 'Ι.Ν. Άγ. Γεωργίου Αϊανής. **26 -3**, Κηδεία Έερέως Γεωργίου Τσέ. 'Ι. Ν. Κοιμήσεως τής Θεοτόκου Βελβενδού. **27 -3**, Θεία Λειτουργία 'Ι. Ν. Άγ. Κων/νου & Έλένης Κοζάνης. - Δ' Κατανυκτικός Έσπερινός 'Ι.Ν. Άγ. Νικάνορος Κοζάνης. Όμιλητής ό Αϊδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρ. π. Θεμιστοκλής Μουρτζανός, Γενικός Άρχιερατικός Έπίτροπος Έερās Μητροπόλεως Κερκύρας, με θέμα: «'Η χαρμολύπη του Σταυρού στη ζωή μας». **30 -3**, Ύποδοχή Τιμίου Ξύλου από τήν 'Ι.Μ. Τιμίου Σταυρού Σάμου στον 'Ι. Ν. Άγ. Κων/νου καί Έλένης Κο-

ζάνης. **31 -3**, Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία 'Ι.Ν. Άγ. Δημητρίου Έλλησπόντου. **1 -4**, Προηγιασμένη Θ. Λειτ. 'Ι.Ν. Άγ. Κων/νου & Έλένης Κοζάνης. -Δ' Χαιρετισμοί 'Ι.Ν. Άγ. Κων/νου & Έλένης Κοζάνης. **2 -4**, Θεία Λειτουργία 'Ι.Ν. Άγ. Κων/νου & Έλένης Κοζάνης. **3 -4**, Θεία Λειτουργία 'Ι.Ν. Άγ. Νικολάου Λευκόβρυσης. -Ε' Κατανυκτικός Έσπερινός 'Ι.Ν. Άγ. Κων/νου & Έλένης Κοζάνης. Όμιλητής ό Αϊδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρ. π. Χρήστος Ζαχαράκης με θέμα: «'Η Πίστη, τό κορυφαίο σκαλοπάτι τής Κλίμακος του Άγίου Ίωάννη του Σιναΐτη». **4 -4**, Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία 'Ι.Ν. Άγ. Κων/νου & Έλένης Κοζάνης. **5 -4**, Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία 'Ι.Ν. Κοιμήσεως τής Θεοτόκου Βελβενδού Τιμίο Ξύλο. - Απόδειπνο & Χαιρετισμούς του Τιμίου Ξύλου 'Ι.Ν. Άγ. Κυριακής Σερβίων Τιμίο Ξύλο. **8 -4**, Άκάθιστος Ύμνος 'Ι.Καθ.Ν. Άγίου Νικολάου Κοζάνης. **10 -4**, Θεία Λειτουργία 'Ι.Καθ.Ν. Άγίου Νικολάου Κοζάνης. -Στ' Κατανυκτικός Έσπερινός 'Ι.Ν. Παναγίας Φανερωμένης. Όμιλητής ό Αϊδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρ. π. Βασίλειος Καλλιακμάνης, καθηγητής Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ., με θέμα: «'Αγάπη καί φόβος στην Πνευματική ζωή». **12 -4**, Κηδεία Έερέως Χρήστου Γεωργιάδη 'Ι.Ν. Άγ. Χαράλαμπος Έλλησπόντου. **14 -4**, Έδωσε συνέντευξη σε μαθητές δημοτικού σχολείου Στ' Τάξεως. -Εύχέλαιο 'Ι.Ν. Λυγερής. **17 -4**, Θεία Λειτουργία 'Ι.Ν. Άγίου Νικολάου Κρόκου. -Άκολουθία του Νυμφίου 'Ι. Ν. Άγ. Τριάδος Δρεπάνου. **18 -4**, Άκολουθία του Νυμφίου 'Ι.Ν. Άγ. Άθανασίου Κοζάνης. **19 -4**, Άκολουθία Του Νυμφίου 'Ι.Ν. Άγ. Κων/νου & Έλένης Κοζάνης. **20 -4**, Προηγιασμένη Θ.Λειτουργία 'Ι.Ν. Άγ. Δημητρίου Κτενίου. -Άκολουθία του Νυμφίου 'Ι.Ν. Άγ. Παρασκευής Κοζάνης. **21 -4**, Έσπερινός-Θ. Λειτουργία 'Ι.Μ. Ζιδανίου. - Άκολουθία των Άχράντων Παθών 'Ι.Ν. Άγ. Κυριακής Σερβίων. **22 -4**, Έσπερινός-Άποκαθήλωση 'Ι.Ν. Κοιμήσεως Θεοτόκου Βελβενδού. -Έπιτάφιος 'Ι.Ν. Άγίου Νικολάου Κοζάνης. **23 -4**, Έσπερινός -Θεία Λειτουργία 'Ι.Μητρ. Κάθισμα Τιμίου Προδρόμου. -Άκολουθία Άναστάσεως 'Ι.Ν. Άγίου Νικολάου Κοζάνης. **24 -4**, Έσπερινός τής Άγάπης 'Ι.Ν. Άγ. Νικολάου Κοζάνης. **25 -4**, Θεία Λειτουργία 'Ι.Ν. Άγ. Γεωργίου Σερβίων. - Έσπερινός Έξωκκλήσι Άγίου Ραφαήλ-Νικολάου-Ειρήνης Άγ. Χαράλαμπος Έλλησπόντου. **26 -4**, Θεία Λειτουργία 'Ι.Ν. Άγιών Ραφαήλ-Νικολάου-Ειρήνης Καστανιάς. **28 -4**, Θυρανοξία & Θεία Λειτουργία στό Παρεκκλήσιο τής Παναγίας έντός του έργοστασίου Άφών Άληχανίδη στά Σέρβια. -Παρέστη στην Έξόδιο Άκολουθία τής Μητρός του Μητροπολίτου Έδέσεως κ. Ιωήλ, κ.Αντιγόνης. -Παρέστη στον Παναγυρικό Έσπερινό τής Ζωοδόχου Πηγής 'Ι.Μ. Δοβρά Βεροίας. **29 -4**, Θεία Λειτουργία 'Ι.Παρεκκλήσιον Παναγίας Κοζάνης. - Έναρκτήριο Άκολουθία 'Ι.Μ. Ζιδανίου - Μεταφορά Είκονος στον 'Ι.Ν. Άγ. Κων/νου & Έλένης Κοζάνης.